

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 55

Presidència del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 13 de març del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 968/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar la propagació de la febre aftosa. 2467
 - 2) RGE núm. 977/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de les competències en matèria de Justícia. 2468
 - 3) RGE núm. 1086/01, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de l'expedient de cessió gratuïta dels terrenys de l'hospital de Maó. 2469
 - 4) RGE núm. 1087/01, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de l'expedient de cessió gratuïta dels terrenys de l'hospital d'Inca. 2470
 - 5) RGE núm. 1091/01, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tren-tramvia a Menorca entre Ciutadella i Maó. 2471
-

- 6) RGE núm. 1092/01, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra de material per a la realització del ferrocarril Inca-Manacor. 2472
- 7) RGE núm. 1093/01, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis de viabilitat de les línies ferroviàries Palma-Inca i Palma-Sóller. 2472
- 8) RGE núm. 1088/01, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a opinió del Molt Hble. Sr. President en relació amb la situació de la casa del Sr. Boris Becker. 2473
- 9) RGE núm. 1090/01, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada a disposició dels administrats de les illes menors dels expedients administratius amb tramitació a Mallorca. **(Ajornada)** 2474
- 10) RGE núm. 1089/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromís del Molt Hble. Sr. President en relació amb el camí de Can Duran a ses Cadenes. 2475
- 11) RGE núm. 1084/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla hidrològic de les Illes Balears. **(Ajornada)** 2474
- 12) RGE núm. 1085/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions hidrològiques. **(Ajornada)** 2474
- 13) RGE núm. 1083/01, de l'Hble. Sr. Diputat Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova ubicació de la base aèria militar de Son Sant Joan. 2476
- 14) RGE núm. 954/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte educatiu de centre d'ensenyament específic de les variants dialectals pitiüses. 2476

II.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 4507/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei de drogues. 2477
- 2) RGE núm. 4820/00, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament de projectes mediambientals de les comunitats autònomes a través de l'impost sobre el rendiment de les persones físiques. 2481
- 3) RGE núm. 5461/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminar la violència cap a les dones. 2486
- 4) RGE núm. 5575/00, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protecció ciutadana davant el trànsit de vaixells amb propulsió o dotats d'armes nuclears. 2491

III.- Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 3819/00, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a participació de les comunitats autònomes en el Consell de la Unió Europea. 2463

IV.- Debat i votació, si n'és del cas, de la Proposició de llei RGE núm. 3819/00, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a participació de les comunitats autònomes en el Consell de la Unió Europea, per tramitació directa i lectura única. 2463

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats. Donarem començament a la sessió corresponent al dia d'avui...

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Portaveu del Grup Socialista?

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Gràcies, Sr. President. Voldríem demanar un canvi a l'ordre del dia i voldríem sol·licitar que el punt que està en darrer lloc, la proposta de lectura única i, si s'aprova, la votació per lectura única de la Llei de participació de les comunitats autònomes en

el si de les comissions europees, passàs en primer terme, abans de les preguntes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

L'alteració que em proposa, idò, és, en lloc de tractar, com passa habitualment, el primer punt de l'ordre del dia les preguntes, que fossin els punts tercer i quart de l'ordre del dia, l'adopció d'acord sobre proposta de la Mesa d'aplicar procediment de tramitació directa i per lectura única, i el debat i la votació si s'aprova l'anterior punt.

Hi ha cap grup parlamentari que s'hi oposi? Si no hi ha oposició de cap grup parlamentari l'ordre del dia quedaria alterat en la manera que s'ha expressat.

III.- Adopció d'acord sobre la proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 3819/00, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a participació de les comunitats autònomes en el Consell de la Unió Europea.

Aleshores, el primer punt que tocaríem és l'adopció sobre l'acord de proposta de la Mesa d'aplicar el procediment de tramitació directa i per lectura única a la Proposició de llei RGE núm. 3819/00, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a participació de les comunitats autònomes en el Consell de la Unió Europea.

Estan d'acord els senyors diputats amb la proposta de la Mesa? S'entén acceptada per assentiment?

IV.- Debat i votació, si n'és del cas, de la Proposició de llei RGE núm. 3819/00, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a participació de les comunitats autònomes en el Consell de la Unió Europea, per tramitació directa i lectura única.

Idò acceptada per assentiment aquesta proposta, passaríem al debat del procediment de tramitació directa i lectura única de la Proposició de llei 3819 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a participació de les comunitats autònomes en el Consell de Unió Europea.

Hi ha cap intervenció?

Aleshores procediríem a la votació d'aquesta proposició de llei, 3819, d'acord amb allò previst a l'article 177.3 del Reglament de la Cambra, que serà pública i per crida. El Sr. Secretari primer anomenarà els diputats i aquests respondran sí o no, o abstenció. La crida es realitzarà per ordre alfabètic.

Sí, Sr. González Ortea?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, gracias, Sr. Presidente, por una cuestión de orden. No ha sonado el timbre y me temo que haya diputados que además ignoraban el cambio de orden del día y estén fuera. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té vostè raó.

Prec un moment de paciència als senyors i a les senyores diputats, perquè han desaparegut les bolles de sorteig per saber quin diputat ha de començar.

Bé, procedirem a la votació; han aparegut les bolles per fer el sorteig del diputat que començarà. Pregaria al secretari primer que tregui una bolla.

El diputat corresponent és el número 14, la Sra. Maria Lluïsa Dubon Pretus, i per ella començaria l'ordre de la votació.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Lluïsa Dubon i Pretus.

LA SRA. DUBON I PRETUS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Santiago Ferrer i Costa.

EL SR. FERRER I COSTA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesc Jesús Fiol i Amengual.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Flaquer i Riutort.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Jaume Font i Barceló.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Miquel Gascon i Mir.

EL SR. GASCON I MIR:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Bosco Gomila i Barber.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

José María González i Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Josep Simó Gornés i Hachero.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Sofia Hernanz i Costa.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cristòfol Huguet i Sintès.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Manuel Jaén i Palacios.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Llamas i Márquez. No hi és.

Joan Marí i Bonet.

EL SR. MARÍ I BONET:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Josep Juan i Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Marí i Calbet.

EL SR. MARÍ I CALBET:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Mari Neus Marí i Marí.

LA SRA. MARÍ I MARÍ:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Josep Marí i Ribas.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Abstención.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Miquel Nadal i Buades.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Gaspar Oliver i Mut.

EL SR. OLIVER I MUT:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Pastor i Cabrer.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fernando Piña i Sáiz.

EL SR. PIÑA I SÁIZ:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Tirs Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Josep Ignasi Portella i Coll.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Miquel Ramon i Juan.

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pere Rotger i Llabrés.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Salom i Coll.

LA SRA. SALOM I COLL:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Misericòrdia Sugrañes i Barenys.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Vicent Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Antònia Vadell i Ferrer.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Verger i Pocoví.

EL SR. VERGER I POCOVÍ:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Alorda i Vilarrubias.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Catalina Mercè Amer i Riera.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesca Lluç Armengol i Socias.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joana Maria Barceló i Martí.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Cecili Buele i Ramis.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Margalida Isabel Cabrer i González.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Guillem Camps i Coll.

EL SR. CAMPS I COLL:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Salvador Cànoves i Rotger.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Margalida Capó i Abrines.

LA SRA. CAPÓ I ABRINES:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Anna Maria Castillo i Ferrer.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maria Cerezo i Mir.

LA SRA. CEREZO I MIR:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Andreu Crespí i Plaza.

EL SR. CRESPI I PLAZA:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Antoni Josep Diéguez i Seguí.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Celestí Alomar i Mateu.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesc Antich i Oliver.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Eberhard Grosske i Fiol.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Margalida Rosselló i Pons.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Aina Maria Salom i Soler.

LA SRA. SALOM I SOLER:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pere Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesca Bennàsar i Tous.

LA SRA. BENNÀSAR I TOUS:

Abstenció.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Joan Buades i Beltran.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Fèlix Fernández i Terrés.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Maximilià Morales i Gómez.

EL SR. MORALES I GÓMEZ:

Sí.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Pere Palau i Torres. No hi és.

EL SR. PRESIDENT:

Resultat de la votació: Són 31 vots a favor, 26 abstencions, amb la qual cosa aquest resultat supera els 30 vots necessaris que estableix l'article 177.4 per determinar la majoria absoluta de la Cambra, i en conseqüència queda aprovada la Proposició de llei de participació de les comunitats autònomes en el Consell de la Unió Europea, la qual serà transmesa al Congrés dels Diputats per a la seva tramitació posterior.

I.1) Pregunta RGE núm. 968/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar la propagació de la febre aftosa.

Passam a continuació al punt següent de l'ordre del dia, que en aquest cas són les preguntes formulades pels distints diputats als Govern.

La primera, la 968, que està ajornada de la sessió del 6 de març del 2001, la formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures per evitar la propagació de la febre aftosa. El Sr. Cardona té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Bé, formularem la pregunta en els seus mateixos termes, és a dir, quines són les mesures preventives que ha pres la Conselleria d'Agricultura per tal d'evitar la propagació de l'anomenada febre aftosa a la ramaderia balear.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona. Sr. Conseller d'Agricultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President. Dia 21 de febrer el Ministeri d'Agricultura va comunicar l'existència d'un brot de febre aftosa en el Regne Unit. Dia 22 es va publicar la decisió comunitària establint mesures en relació a aquest fet, i aquest mateix dia es va procedir, per part de la Conselleria d'Agricultura, a informar a totes les institucions i organismes afectats per aquesta qüestió, i ja per part de la Conselleria de Sanitat es varen intervenir cautelarment dues partides de productes càrnics originàries del Regne Unit, una d'aquestes produïda abans de l'1 de febrer i l'altra tractada pel sistema de calor.

Dia 23 de febrer es va distribuir el pla d'alerta en relació a la febre aftosa d'àmbit estatal a tots els serveis tècnics implicats en la vigilància. Dia 28 de febrer, coneixent ja l'esborrany d'ordre del ministeri que prohibia la concentració d'animals susceptibles i d'èquids, i el moviment (...) de les espècies ovina i cabrum, es va procedir a aplicar aquestes mesures, entre altres coses ja també amb la prohibició d'actes amb concentracions de cavalls prevists per al Dia de les Illes Balears.

Dia 3 de març es va instal·lar en els aeroports, en col·laboració amb Aena i els serveis veterinaris de sanitat exterior, un sistema per a la desinfecció de les sabates dels passatgers procedents del Regne Unit. En aquest sentit es varen fer les gestions amb Aena i la col·laboració amb els serveis veterinaris de sanitat exterior, com amb Emaya, per procedir a la retirada dels contenidors en els aeroports producte de la descàrrega de les restes dels *catering* dels transports aeris. Dia 6 de març, continuant amb aquesta línia, es va establir contacte amb tots els clubs nàutics de les Illes en què es demanava la col·laboració per a la destrucció dels residus dels vaixells procedents del Regne Unit, i també amb l'autoritat portuària de les Illes.

Aquestes són les mesures fonamentals en aplicació de les disposicions comunitàries i estatals que s'han duit a terme a les Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Morro. Pràcticament ha esgotat el seu temps. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Conseller, la pregunta ve motivada primordialment per la confusió que es va crear precisament arrel de la declaració d'aquesta malaltia. Justament diu que es varen immobilitzar les concentracions de cavalls i precisament aquí varen generar, a través dels mitjans de comunicació, declaracions contradictòries de membres del Govern: per una banda el president deia una cosa i per l'altra -i em referesc a la concentració que estava prevista a Eivissa a la Diada de Balears- per una banda el president de la comunitat deia una cosa i per l'altra el conseller de la Presidència en deia una altra, i això crea confusió, i en un tema com és la sanitat s'ha d'anar molt amb seny.

Miri, jo trob a faltar algunes qüestions. Està clar que complim la normativa que ve de Madrid, però nosaltres també tenim possibilitats d'actuacions pròpies a les nostres illes i no es fan, i no s'han fet. Miri, està bé parlar amb els clubs nàutics, o està bé tractar amb els clubs nàutics i amb les autoritats portuàries de les Illes, però és que vostè té un servei de vigilància portuària de sanitat animal que no es fa servir o que almenys no ha dit que es fes servir, i allò important no és només el que es declara, perquè això ja ho sabem i això es té damunt la mà, l'important és el que no es declara i està entrant a Balears, que això passa i ho coneixem tots. Aleshores allò important seria, Sr. Conseller, també tenir l'ànim de saber treure les nostres pròpies mesures i reforçar aquest servei de sanitat animal en els ports per impedir que entri qualsevol altre tipus que pugui perjudicar la nostra cabana.

No oblidí també que hi ha altres països en els quals en aquest moment s'està estenent la febre i que hi ha perill, i no s'han pres mesures respecte a aquests països. A mi em ve molt bé complir només les condicions que ens posa Madrid, però també hauríem de saber tenir la nostra iniciativa, que és el que ens ha fallat fins ara, és el que ha fallat a la Conselleria

d'Agricultura, tenir iniciatives pròpies que defensin el nostre sector.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona. Sr. Morro, en virtut dels equilibris de temps que s'han de fer entre el Govern i l'oposició, li queden dos segons. Jo crec que hi pot haver una flexibilitat perquè digui una frase que remati la seva intervenció, perquè amb dos segons no crec que pogués dir més d'una paraula, però ha de ser una cosa molt puntual perquè si no després rompem les regles del joc.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Mateu Morro i Marcé):

Gràcies, Sr. President. Vull dir al Sr. Cardona que a les Illes Balears no s'ha produït cap entrada d'animals procedents del Regne Unit i que s'ha impedit, com molt bé he explicat anteriorment, qualsevol entrada d'animals perillosos o de països afectats, com productes càrnics, amb una intervenció immediata de la qual ja he donat compte.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Morro, perdó, Sr. Conseller d'Agricultura.

L2) Pregunta RGE núm. 977/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de les competències en matèria de Justícia.

Passam a la segona pregunta, la 977, ajornada també de la sessió del 6 de març, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a transferència de les competències en matèria de Justícia. El Sr. Marí Ribas té la paraula.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. El tema de les transferències en un estat descentralitzat com el nostre és sempre important; les conseqüències d'unes transferències ben fetes o ben dotades o mal dotades són importants, en aquest cas, com hem vist en altres coses, per a nosaltres.

En aquest parlament solem parlar sovint de les transferències que van cap als consells insulars, però és veritat que encara hi ha algunes competències pendents de transferir des de l'Estat cap a la nostra comunitat. Per tant, des del Grup Parlamentari Socialista volem demanar en quina situació es troba la possible transferència de les competències de Justícia a la nostra administració autonòmica.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Ribas. Sr. Conseller de Presidència, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sr. Marí, dir-li en primer lloc que, com vostè deia, una de les preocupacions d'aquest govern és donar compliment a l'Estatut d'Autonomia i poder rebre totes les competències que queden pendents. Hem de dir que ha passat un any i mig i pràcticament no hem aconseguit en aquest moment tancar-ne, ni les petites ni les grosses, i la de l'Administració d'administració de Justícia és una competència àmplia i important per a la nostra comunitat autònoma, i que podem dir que reiteradament, en diferents conversacions que hem tingut amb el Ministeri d'Administracions Públiques, hem intentat que s'iniciïn les conversacions, però podem dir que l'Estat encara no ha convocat cap reunió, no com, per exemple recentment, s'ha convocat la de Sanitat. En canvi de l'Administració de Justícia no se n'ha convocat cap.

No obstant això, i per preveure l'inici de les conversacions, el Govern de les Illes Balears ha mantingut una sèrie de contactes amb les entitats afectades per conèixer quina és la realitat de la Justícia a les Illes i quines són les necessitats més importants. També hem tingut contactes amb altres comunitats autònomes que ja han rebut aquesta competència d'Administració d'administració de Justícia i que de forma unànime manifesten el seu descontentament, ja que el traspass de competències va suposar per a aquestes autonomies una sèrie d'inversions molt fortes, però sense cap capacitat decisòria. Aquí es varen celebrar unes jornades i la frase del responsable de Justícia galleg es va fer famosa perquè va dir: "Nosaltres pagam però no comandam". Per tant, (...) que ens va fer a nosaltres era que si havíem d'admetre les competències era que poguéssim comandar damunt elles.

Amb aquesta idea estam i esperam a més que en poc temps, i sobretot relacionat amb el pacte de Justícia que ha anunciat reiteradament el ministre de Justícia de l'Estat espanyol, puguem iniciar aquestes transferències que crec són..., al final, el que pretenem és donar un millor servei als nostres conciutadans i als sectors que envolten tota la Justícia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. Sr. Marí Ribas, no vol intervenir?

I.3) Pregunta RGE núm. 1086/01, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de l'expedient de cessió gratuïta dels terrenys de l'hospital de Maó.

Passam a la tercera pregunta, que és la 1086, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de l'expedient de cessió gratuïta dels terrenys de l'hospital de Maó. El Sr. Pere Rotger té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta pregunta queda formulada tal com està presentada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rotger. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rotger, de forma oficial no tenim cap notícia ni es disposa (...) dels terrenys adequats per a l'hospital de Maó.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Rotger, té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Moltes gràcies, Sr. Consellera. Per això jo crec que li prec que insti l'Ajuntament de Maó a accelerar els tràmits urbanístics. Miri, si encara no s'ha aprovat la modificació puntual del Pla general, que consta de tres fases -inicial, provisional i definitiva- anant molt bé i amb la col·laboració del Consell Insular de Menorca cinc mesos ningú no els lleva.

Per altra banda, després si ha d'iniciar l'expedient d'expropiació també anant molt bé dos mesos ningú no els lleva, anant molt bé, i també, si després ha d'iniciar l'expedient de cessió dels terrenys gratuïta a l'Insalud, també dos mesos mínim. Per tant, crec que serà impossible iniciar les obres de l'hospital de Maó dins l'any 2001.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rotger. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rotger, veig que està vostè molt reciclat en aquests temes de cessions dels terrenys, perquè per experiència pròpia fa molt de temps que tots els ciutadans de la comarca del Raiguer esperam aquesta cessió que vostè ja té

feta, segons consta per notícies, a la Tresoreria de la Seguretat Social.

El que sí li puc dir, Sr. Rotger, és que l'Insalud, en data de 24 de març, en aquest document signat per la directora general Carmen Navarro, en aquest document contesta textualment: *"Tras la visita de nuestros técnicos a los terrenos ofrecidos por el Ayuntamiento de Mahón, le comunicamos nuestra conformidad al terreno de 35.000 metros cuadrados"*. 35.000 metres quadrats i estaven d'acord en aquests terrenys disponibles que, si volen, avui els cedeix l'ajuntament. Però també, Sr. Rotger, li puc dir que el dia 20 de desembre del 2000 el Sr. Rodrigo de Santos en aquest document segon diu a l'ajuntament textualment, en aquest document: *"El 9 de noviembre del 2000, en reunión celebrada en el propio ayuntamiento, la empresa ingeniera (...), adjudicataria del proyecto de redacción del hospital, hizo la presentación del plano definitivo del solar necesario para la construcción del hospital, 55.938 metros cuadrados"*.

Sr. Rotger, el que sí li puc assegurar, perquè els tenc aquí, és que els plànols del projecte del terreny dels quals l'ajuntament no disposa i que haurà d'expropiar o bé comprar, i amb el mateix tarannà del Sr. Rodrigo de Santos al que ens té acostumats, en aquesta mateixa carta diu: *"Estimamos que en el transcurso del primer trimestre del año 2001 estaríamos en disposición de convocar el concurso de ejecución de obras"*. Això és mentida; els plànols, a data d'avui, no estan acabats, i li vull recordar que en els pressupostos de l'any 2000, per a l'hospital, sols tenen 150 milions i que l'Insalud, en data del 20 de desembre del 99, va dir en aquest document número 3 que necessitava 283 milions.

Tot això demostra una vegada més, Sr. Rotger, que el tarannà del Sr. Rodrigo de Santos és la mentida pura i dura, i vol descarregar sobre els altres la seva mala gestió. Gràcies.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. El seu temps està esgotat.

I.4) Pregunta RGE núm. 1087/01, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de l'expedient de cessió gratuïta dels terrenys de l'hospital d'Inca.

Passam a la pregunta número 5, que és la 1091, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tren-tramvia a Menorca entre Ciutadella i Maó.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Sr. President, amb el seu permís hi ha la pregunta número 4, que també la vol formular aquest diputat.

EL SR. PRESIDENT:

Té raó, Sr. Rotger. No era una qüestió de censura, era una qüestió d'ordre, i com que hi havia dues preguntes del Sr. Rotger, ha fet massa via la número 4.

La número 4 és la 1087, que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inici de l'expedient de cessió gratuïta dels terrenys de l'hospital d'Inca. Aquí hi ha hagut el petit matís...

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President. És que feim molts d'hospitals, ara, darrerament.

No, queda formulada tal com està presentada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rotger. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rotger, aquí sempre tenim primer les notícies per premsa -així ens té acostumats l'Insalud- del fet que vostè ja té o ha disposats dels terrenys de l'hospital d'Inca, i després vostè, en data de dia 9, em fa arribar a la conselleria un plec que diu que ja ha incoat l'expedient per dipositar els terrenys de l'hospital d'Inca. Per la seva part i per la premsa sé tot això. Per part de l'Insalud res de res.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. Sr. Rotger, té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquí crec que ha quedat demostrat que l'Ajuntament d'Inca ha complit els seus deures. He de recordar, i l'hemeroteca n'està plena, que deien que mentre que no tenguéssim adjudicats els terrenys no es licitaria el projecte. El projecte es va licitar el 15 d'abril del 2000 amb un pressupost de 200 milions de pessetes, i en aquestes dates ja l'Ajuntament d'Inca ha aprovat incoar expedient de cessió gratuïta.

També li he de recordar que inicialment l'Ajuntament d'Inca tenia 35.000 metres quadrats i també, la mateixa visita que varen fer a Maó, la varen fer a Inca i ens varen dir que havíem d'incrementar en 20.000 i busques de metres quadrats. Idò bé, tot avui ja és propietat de l'Ajuntament d'Inca i, ja li ho dic, d'aquí a un mes, si no hi ha res de nou ja podem escripturar

aquests terrenys a nom de la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rotger. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President. Sr. Rotger, ja era ben hora; ja era ben hora que aquests terrenys estiguessin dipositats perquè des que jo som consellera, el juliol de l'any 99, jo venc pronosticant que allò que s'ha de fer en darrer terme és dipositar, perquè si no l'Insalud no posa ni una rajola, ni fa un fonament. Tot això no fa més que certificar el gran retard que duïen tots vostès amb aquests terrenys de l'hospital d'Inca, i m'alegrarà moltíssim, igual que a tots els ciutadans de la comarca del Raiguer, que les pròximes dates siguin les que vostè anuncia, que d'aquí a un mes tinguem tot ben complert i que, a més, els miserables 75 milions que ha pressupostat l'Insalud serveixin de qualque cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera de Sanitat.

I.5) Pregunta RGE núm. 1091/01, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tren-tramvia a Menorca entre Ciutadella i Maó.

Ara sí que passam a la pregunta número 5, 1091, de l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tren-tramvia a Menorca entre Ciutadella i Maó. El Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el Consell Insular de Menorca per a l'any 2000 tenia una partida pressupostària de 6 milions de pessetes per fer un estudi sobre transports a Menorca. Açò naturalment no es va fer i un dels motius va ser que, com que a Mallorca ens oferien... És per açò que després he sentit dues opinions seves; per una banda el mes de desembre ens deia que tenia una prioritat de desdoblament la carretera Maó-Ciutadella, i el mes de febrer ens deia que no descartava tampoc la possibilitat d'un tren-tramvia entre Ciutadella i Maó, i és per aquest motiu que jo li deman si contempla el Pla sectorial de transports de les Illes Balears un tren-tramvia a Menorca entre Ciutadella i Maó.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, bé, parlar del fet que Mallorca ens pagarà em sembla que és bastant inexacte; és el Govern, que ha contractat un pla sectorial, el Govern és de les Illes Balears, no de Mallorca només, i dir que aquest pla sectorial es va encarregar fa uns pocs mesos, té un termini de 12 mesos per a la seva redacció i en aquest es contemplaran totes les possibilitats. (...) és difícil que una feina que acaba de començar ja contempli aspectes determinats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Sí, jo dic açò de Mallorca perquè ara ja és costum de fer-ho tot a Menorca, només és per açò, res més.

Per altra banda jo li suggeriria una cosa: per una mobilitat sostenible a Menorca, reserva de la biosfera, ja que tenim el Camí de Cavalls, vostè -faig aquest suggeriment- faci un tren que doni la volta a tota l'illa i tindrà un ús didàctic i mediambiental extraordinari, que tothom hi podrà passar i a més tindrà una alternativa turística. Ho apunti i cregui'm que aquesta és una bona solució.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Bé, ja que veig que ho fa en to de broma, és que si s'arriba a fer aquest tren no es preocupi que li regalaré un xiulet i una gorra perquè pugui jugar a tramviaire.

(Rialles)

Jo dic que en aquest pla es contemplen totes les possibilitats i tot va en funció de la demanda, i ja esperam els resultats del pla sectorial. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, d'Obres Públiques.

I.6) Pregunta RGE núm. 1092/01, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra de material per a la realització del ferrocarril Inca-Manacor.

Passam a la pregunta número 6, la 1092, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compra de material per a la realització del ferrocarril Inca-Manacor. El Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Queda formulada en sus propios términos.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la pregunta tal com està formulada dona a entendre que no existeix un projecte. Jo he de dir que hi ha un projecte redactat per la UTE (...), que aquest projecte va ser aprovat en el consell d'administració del 22 de desembre del 2000, i ha passat per a supervisió al gabinet tècnic de la conselleria i per part del Consell de Govern va ser el document que va servir per declarar la reobertura de la línia Inca-Manacor.

Per tant sí que hi ha projecte.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. González Ortea, té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Entiendo que es un proyecto que desde luego no se conoce públicamente; lo habrán aprobado ustedes y estará en el gabinete de supervisión de proyectos, pero no se conoce públicamente ese proyecto. Entiendo también que no van a hacer información pública ni nada de nada, es decir, ya saben las traviesas, los carriles, todo lo que tienen que comprar y ustedes se lo guisan y ustedes se lo comen.

De manera que prevén un ferrocarril de Inca a Manacor y la ciudadanía no conoce en absoluto el proyecto ni, al parecer, lo va a conocer, porque lo conocerá cuando esté hecho. Si ustedes ya se compran las traviesas y los carriles es evidente que van a hacer el ferrocarril y nos enteraremos cuando esté hecho, aunque para eso me temo que pasarán bastantes años.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, en el *Butlletí* de data 2 de març del 2001 hi ha publicada la informació pública respecte d'això.

Quant a la compra de travesses i tot això s'ha fet i és una pràctica habitual; (...) vostè ho sap o ho pot saber, que avui en dia a Espanya i a l'Estat espanyol hi ha un gran impuls al tema ferroviari i que, per tant, el fet de fer una previsió en la compra de travesses i rails ens permet, a part de l'estalvi de doblers que pot representar, també assegurar-nos els terminis.

Quant a la publicació, aquest projecte ha estat donat a conèixer a tots els ajuntaments afectats i ja li dic que també que hi ha un procés d'informació pública.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques.

I.7) Pregunta RGE núm. 1093/01, de l'Hble. Sr. Diputat José María González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis de viabilitat de les línies ferroviàries Palma-Inca i Palma-Sóller.

Passam a la setena pregunta 1093, que formula l'Hble. Diputat Sr. José María González Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a estudis de viabilitat de les línies ferroviàries Palma- Inca i Palma- Sóller. El Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. También está formulada en sus propios términos.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. A data de dia 27 de juny de l'any 2000 es va contractar a l'empresa Ineco els estudis de viabilitat de la línia de tren a la Universitat i l'aeroport, així com els estudis de mobilitat pertinents.

Aquesta feina tenia un termini de vuit mesos, és a dir, que en aquests moments s'ha complert aquest termini. Sembla ser que dins el mes d'abril podríem tenir les feines acabades. Estan avançades, de totes maneres hi va haver uns problemes amb l'enquesta de mobilitat, que era una enquesta molt completa i

vàrem fer una sèrie de respostes que eren invàlides, s'han hagut de repetir determinades enquestes, però els estudis de mobilitat estan molt avançats.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sr. Presidente, yo me temo que esta pregunta conviene volver a formularla, porque veo que el Conseller de Obras Públicas no se ha enterado de la pregunta. Me está hablando de estudios de movilidad y de ferrocarriles o de no se que elementos de comunicación de Palma con la Universidad y de Palma con el aeropuerto.

Yo le pregunto exactamente si se han hecho los estudios de viabilidad y coste de soterramiento de las líneas ferroviarias de Palma- Inca y de Palma- Sóller. Esa es la pregunta, que no tiene absolutamente nada que ver con lo que me ha constedado. Con lo cual no se si ahora me contestará algo, pero me quita cualquier posibilidad de discutirlo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORT (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Probablement hi pot haver una certa confusió, però és que l'estudi de viabilitat del soterrament de les línies de sortida de Palma, estan incloses dins aquestes feines i per tant, tal vegada jo he donat per entès que ja era sabut.

El que li puc dir i ja ho he dit abans, aquest estudi està molt avançat, el mes d'abril ja disposarem d'ell. De fet, el que és el soterrament de les línies s'està parlant d'una longitud de 2.322 metres, amb un cost d'uns 10.000 milions de pessetes. I aquest estudi de viabilitat, ja li dic, que està englobat amb tot aquest estudi de la Universitat i de l'aeroport i es presentarà dins el mes d'abril.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques.

I.8) Pregunta RGE núm. 1088/01, de l'Hble. Sr. Diputat Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a opinió del Molt Hble. Sr. President en relació amb la situació de la casa del Sr. Boris Becker.

Passam a la vuitena pregunta 1088, que formula l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'opinió del Molt Hble. Sr. President en relació a la situació de la casa de Boris Becker. El Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Molt Hble. President, dia 6 de març sortien unes declaracions seves a un medi de comunicació. Allà on deia textualment: esper que Boris Becker arribi a un acord, per tal que la seva casa sigui factible.

Nosaltres li volem demanar, perquè després de dia 15 de febrer, dia que es va fer aquella entrevista al consell, aquella famosa entrevista i, cap partit política va tenir res a dir fins al cap de vuit dies, quan nosaltres vàrem posar en coneixement la situació de la casa del Sr. Boris Becker, que tots vostès sabien, perquè molts de vostès estaven al Govern del Consell Insular de Mallorca a l'any 1998, i no han dit res fins ara. I ara ens trobam que dia 6 ens diu que espera que Boris Becker arribi a un acord, per tal que la seva casa sigui factible.

Ens podria dir que volia dir amb aquestes paraules?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Vegem la frase que vostè cita és una frase treta de dins un context, on hi havia tot una sèrie de preguntes i com es suposa jo vaig contestar en aquell moment que esperava que es poguessin solucionar els problemes com es suposa a dins la legalitat vigent.

De totes maneres m'estranya un mica que vostè em digui que nosaltres som els qui coneixíem aquesta situació, quan vostè hauria de saber que l'Ajuntament d'Artà va donar llicència a Boris Becker per construir una casa de 900 i busques metres quadrats, quan realment només se'n podien construir devers 500 i per tant, es va donar aquesta situació des d'un primer moment.

I li vull recordar, que dins el govern d'Artà hi havia el Partit Popular. Per tant, vostès també haurien d'estar un poquet més assabentats d'aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Sr. Font té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Quan parlam d'urbanisme a vegades te'n dones compte que hi ha molt per aprendre.

Efectivament té una llicència per fer una casa de 500 metres. Escolti Sr. President, si vostè ho va dir i li han tret de context no és la meva preocupació, jo li dono l'oportunitat perquè ho digui en el context i amb les paraules que vostè vulgui. La casa del Sr. Boris Becker, no és una casa, són tres cases. El que el Partit Popular vol és que sigui igual que els altres ciutadans de Balears i és el que li volem sentir dir a vostè dins aquesta cambra. A partir d'aquí jo crec que l'oportunitat d'allò que diu que és factible "su casa" són tres cases i si vostè està d'acord amb nosaltres que ell ha de ser igual que els altres ciutadans de Balears, té l'oportunitat de dir-ho aquí.

No em vengui amb una llicència de la passada legislatura, que jo li puc parlar de la Comissió Insular d'Urbanisme, en la qual vostès hi eren, i allà on vostès varen donar peu perquè l'Ajuntament d'Artà pogués aplicar l'article 27. B de la Llei de sòl rústic, després una llicència que venia tot seguit d'un ciutadà mallorquí, que tenia el mateix problema, no li varen donar la possibilitat d'acollir-se a l'article 27. B de la Llei de sòl rústic.

Res a dir, però el que volem del nostre president, perquè també és el nostre president vostè Sr. Antich, és que no hi hagi dubtes perquè sigui factible una casa que té més de 2.200 metres i hi ha més de tres habitatges. Si vostè està d'acord amb nosaltres té la possibilitat que quedi reflectit al *Diari de Sessions*.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Font. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS
(Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Font. Jo quines modificacions o quines actuacions es varen fer en referència a les lleis. Lleis aprovades per part seva i per tant, si un moment donat s'han fet algun tipus de modificacions, en tot cas eren lleis aprovades per vostès.

Li puc deixar ben clar que efectivament aquest president el que vol és que a tothom se'l tracti igual. Tan si nom Becker, com Amorini, exactament igual. Si nom Amorini també l'hem de tractar exactament igual, hi ha alguns indrets allà on s'han intentat fer tot una sèrie de modificacions per solucionar temes a un determinat senyor i per tant, no s'ha tractat igual el Sr. Amorini que altres senyors.

Pertant, tan si parlam de flassades, com de raquetes, tothom exactament igual.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern.

I.9) Pregunta RGE núm. 1090/01, de l'Hble. Sra. Diputada Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a posada a disposició dels administrats de les illes menors dels expedients administratius amb tramitació a Mallorca.

I.11) Pregunta RGE núm. 1084/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla hidrològic de les Illes Balears.

I.12) Pregunta RGE núm. 1085/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a inversions hidrològiques.

Les preguntes números 9, 10, 11 i 12 estan ajornades en temps i forma pel Govern.

Passam aleshores al la pregunta número 13, la 1083, que formula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Oliver?

EL SR. OLIVER I MUT:

Sr. President hi ha la pregunta número 10 que va formulada al President del Govern i veig que és aquí, no sé per quin motiu està ajornada.

EL SR. PRESIDENT:

Jo tampoc, però el Govern ha comunicat en temps i forma l'ajornament d'aquesta pregunta. Per tant, a vegades quan no és aquí li demanen i avui que és aquí el Govern l'ha ajornada.

Tenc el document firmat pel Conseller de Presidència, en el qual ajorna les preguntes 1089, 1084 i 1085. I la 1085 és la pregunta número 12, la 1084 és la pregunta número 11 i la 1089 és la pregunta número 10.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

I pot haver un error si l'ha signada el Conseller de Presidència, hi pot haver un error, però estam disposats a contestar-la. Per tant, aquesta pregunta no hauria d'estar ajornada.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència el Govern manifesta la seva voluntat de contestar, o diguem de retirar l'ajornament que pot ser un error material.

I.10) Pregunta RGE núm. 1089/01, de l'Hble. Sr. Diputat Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromís del Molt Hble. Sr. President en relació amb el camí de Can Duran a ses Cadenes.

Per tant, tractaríem la pregunta número 10, que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromís del Molt Hble. Sr. President, en relació al camí de Ca'n Duran a Les Cadenes. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Molt Hble. President, dia 10 de febrer de l'any 2000 vostè, al Consolat de la Mar, va arribar a un acord amb els batles de Palma i Lluçmajor, per la qual cosa els batles de Palma i Lluçmajor cedien els seus municipis perquè d'una forma controlada i previ triatge s'aboquessin tots els enderrocs a les seves pedreres.

A canvi vostè, Sr. President assumia el compromís de vigilar aquestes pedreres i que fossin protegides dels rics d'incendis i a més que fossin rehabilitades. Ha passat més d'un any, concretament tretze mesos, no s'ha fet res. El foc durant aquest any ha estat una constant i a més no han estat rehabilitades cap d'aquestes pedreres i no hi ha cap pla, que nosaltres sapiguem, per rehabilitar-les.

Per tant, la nostra pregunta és Sr. President, quan pensa vostè complir el vostre compromís que varen assolir amb aquests dos batles?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Oliver. Bé en aquest tema és veritat que hi va haver una conversa entre el President del Govern i els batles de Lluçmajor i Palma. No era per emprar totes les pedreres per tema d'enderrocs, sinó per tal de poder trobar alguna d'aquestes pedreres, per poder-les emprar per al tema d'enderrocs.

I també és veritat que es va expressar la voluntat que les distintes institucions treballaríem en el mateix camí per tal de donar una solució en aquesta zona. Li he de dir que el Consell de Govern de dia 9 de març, per tant, el darrer Consell de Govern, es va aprovar un pressupost de 113 milions de pessetes, precisament per a la redacció dels projectes d'execució necessaris per tractar i donar solució als problemes d'aquestes pedreres. Evidentment no es podrà fer tot al mateix temps, però ja s'ha donat la primera passa per tal de tenir les projectes i per veure quines són les actuacions que s'han de dur a terme en cada una d'elles.

Per altra banda, dir-li que altres indrets, allà on hi ha hagut incendis, la Conselleria de Medi Ambient hi ha fet actuacions d'acord amb els propietaris.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Sr. Oliver té la paraula.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President. Miri o no sabem llegir, o vostès fan mentiders a la premsa. Aquí va quedar reflectit, dia 11, a tota la premsa l'acord que vostès varen assumir. I l'acord deia clarament que vostès regenerarien aquestes pedreres. Ara em diu que han aprovat una partida de 113 milions, bé estic content, no vaig estar-hi quan vostès no varen aprovar l'esmena, que jo vaig presentar als pressuposts de 50 milions per regenerar, precisament aquestes pedreres que vostès varen rebutjar.

Crec que he entès que aquests 113 milions eren per regenerar aquestes pedreres del camí de Ca'n Duran, les pedreres que hi ha a Ca'n Set. Però no em digui que no va arribar a un acord, perquè vostès tenien un problema amb els enderrocs que s'abocaven a Son Reus i Palma va tancar aquest abocador. Vostès varen assumir el compromís de regenerar, a canvi que es deixés abocar, concretament a la pedrera de Ca'n Set, dins el terme de Lluçmajor i a la pedrera de Ca'n Romaguera, dins el terme municipal de Palma. Estic content idò que hagin fet aquest acord de govern i aprovar 113 milions, però una mica tard, però en definitiva ben arribats siguin si és així.

És un tema difícil i l'ajuntament difícilment ho podrà solucionar, perquè hi ha unes combustions internes, el que deim en mallorquí, un foc covat i en qualsevol moment aquest foc es pot reactivar. Per tot això, si no hi ha la voluntat del Govern per solucionar aquest tema, difícilment tindrà solució per part dels ajuntaments.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Oliver per la seva intervenció. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Oliver. Jo no dic mentides, és a dir, el que he dit és que es va arribar a un acord sobre determinades pedreres, no sobre totes les pedreres, perquè vostè sap que a la zona de la Platja de Palma n'hi ha moltes de pedreres no n'hi ha només dues, són moltes més.

Quant a la voluntat d'aquest Govern de donar solució en aquest tema, jo crec que s'expressa perfectament amb l'acord que li he mencionat de 113 milions de pessetes.

De totes formes també li vull recordar una cosa, vostè ha estat Conseller d'Indústria, vostè ha estat Batle de Lluçmajor. Els problemes de les pedreres d'aquella zona no són ni d'ahir, ni de l'any passat, ni de fa dos anys, fa molts d'anys que hi ha problemes en aquella zona. L'únic Govern que ha tengut voluntat de donar solució en aquests problemes és aquest Govern, perquè els altres governs s'havien girat cap a una altra banda.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President del Govern.

I.13) Pregunta RGE núm. 1083/01, de l'Hble. Sr. Diputat Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova ubicació de la base aèria militar de Son Sant Joan.

Passam ara sí a la pregunta número 13, la 1083. Que formula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nova ubicació de la Base aèria militar de Son Sant Joan. El Sr. Cànoves té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Hem tengut coneixement de l'existència de converses o negociacions entre alts càrrecs del Ministeri de Defensa i el Ministeri de Foment, per tal de preparar un hipotètic acord de trasllat de la Base aèria militar de Son Sant Joan, situada a les antigues instal·lacions aeroportuàries, les primeres que hi va haver, quan es va traslladar l'aeroport de Son Bonet a Son Sant Joan.

La pregunta és, té coneixement aquest Govern d'aquesta intenció del Govern de l'Estat de traslladar aquestes instal·lacions? Sap el Govern l'ús a què pensen destinar les actuals instal·lacions? I en darrer terme també, si ens pot informar si sap on pensa ubicar la nova Base militar?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cànoves. Sr. Conseller de Presidència té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antoni Garcias i Coll):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Cànoves, lamentablement a les seves preguntes li he de contestar que no. L'única informació que té el Govern, sobre aquesta matèria, és la que coneixem a través dels mitjans de comunicació i hem de dir que ens sembla lamentable que el Govern de l'Estat no tengui la deferència, fins i tot, l'obligació d'informar el Govern de les Illes, sobre un tema com és la reubicació de la Base aèria de Son Sant Joan i l'ús que tendran les actuals instal·lacions.

I per què deim això? I per què ens preocupa? Senzillament perquè un canvi d'ubicació i ús de la Base aèria de Son Sant Joan afecta l'ordenació del territori i el medi ambient de la nostra comunitat autònoma. És conegut que l'ordenació del territori, segons l'article 10 de l'Estatut d'Autonomia, és competència exclusiva de la comunitat autònoma, encara que ara està cedida als consells insulars, però també tenim coneixement que els consells no en tenen constància d'ella.

Per tant, aquesta competència que és la que exercim nosaltres, la que pot fer variar tot el tema de la ubicació, no la podem exercir, o no la podem exercir en aquest cas, o la reclamarem en el seu cas, perquè no tenim cap informació del Govern de l'Estat sobre la nova ubicació o el que pensa fer a la Base de Son Sant Joan.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Presidència. El Sr. Cànoves renuncia el torn.

I.14) Pregunta RGE núm. 954/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte educatiu de centre d'ensenyament específic de les variants dialectals pitiüses.

Per tant, passam a la pregunta número 14, la 954. Que formula el Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte educatiu del centre d'ensenyament específic de les variants dialectals pitiüses. El Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, quines escoles d'Eivissa i Formentera tenen en el projecte educatiu de centre l'ensenyament específic de les variants dialectals pitiüses?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller d'Educació i Cultura té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Damià Pons i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Marí a la seva pregunta, en principi jo li contestaria d'una manera molt senzilla. En principi totes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. El Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, jo li agraeisc molt aquesta resposta tan concreta que vostè m'acaba de donar. Però li demanaria una mica més d'esforç i que em pugui dir el nom de cada una de les escoles que tenen les variants dialectals, en els seus programes, és el que li demana aquesta pregunta.

I avui, Sr. Conseller, el nostre President del Parlament ha tengut la bona idea d'entregar-nos als diputats aquest Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, jo li vull agrair aquest detall. I Sr. Conseller, vostè i tots nosaltres sabem el que diu l'article 3, la llengua catalana pròpia de les Illes Balears, tindrà juntament amb el castellà el caràcter d'idioma oficial. Fa pocs dies, vostè va participar en el desè aniversari d'un gran filòleg mallorquí, per cert, en aquest acte no hi varen convidar ningú del Partit Popular i aquest mallorquí o menorquí famós, va fer de la seva obra el que representa l'esperit d'aquesta pregunta.

En definitiva, Sr. Conseller, contesti amb l'educació que vostè i jo intentam sempre portar en aquests debats del Parlament, contesti per favor la pregunta. Quines escoles d'Eivissa i Formentera tenen en el seu projecte educatiu de centre les varietats dialectals d'Eivissa i Formentera?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Tur. Sr. Conseller d'Educació té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA:

Gràcies, Sr. President. Jo em pensava que havia contestat la pregunta, li he dit totes. Agafem la llista de les escoles d'Eivissa i Formentera de primària, de secundària i per què li he contestat totes?

Molt senzill, vostè sap que els centres docents de les Illes Balears estan obligats a tenir un projecte lingüístic de centre i aquest projecte lingüístic de centre, per dir-ho d'alguna manera és una programació global de l'ensenyament de llengües i ús de llengües en els propis centres. I això lògicament fa referència a ensenyament de llengües a nivell escrit i oral, utilització ambiental en els centres, registres més formals, registres més espontanis i dins tot això, que és el projecte lingüístic de centre, es suposa que tots els nivells del llenguatge que van des dels cultismes, neologismes, dialectalismes, etcètera, totes aquestes coses hi queden incloses.

Si el projecte lingüístic de centres és com pertoca, es suposa que això es considera. En principi la conselleria, per les informacions que té a partir de les aprovacions existents d'aquest projecte lingüístic de centre, com comprendrà vostè ha de creure que aquests projectes lingüístics són correctes i per tant, la meua resposta ha estat molt senzilla, totes.

Respecte la convidada al Partit Popular per assistir a l'ofrena floral absolutament improvisada que es va celebrar, em sembla un dilluns, fa quinze dies, tampoc no es va convidar ni el PSM, ni el PSOE, ni Esquerra Unida, ni Els Verds, ni Unió Mallorquina. Vull dir que no es va prescindir del Partit Popular, sinó que va ser una cosa que espontàniament va néixer un dissabte capvespre a la setmana del llibre en català i es va fer amb unes certes presses i d'una manera absolutament poc formal. Pertant, ningú s'ha de sentir exclòs d'aquesta iniciativa que va ser, repetesc, molt poc formal.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Educació i Cultura. Agraeisc la deferència del Sr. Marí i Tur a aquesta presidència, respecte la distribució del llibre de l'Estatut, però ningú s'ha d'apuntar mèrits que no siguin seus, he donat ordre que es repartís el llibre de l'Estatut, però el llibre de l'Estatut el va fer la Mesa anterior, el mes de juny de l'any 1999, com recordaran els membres de la Mesa que són presents aquí. Vull dir que el mèrit de fer el llibre és d'ells. El cert és que fa 10 dies o una setmana es va descobrir l'existència de llibre i l'ordre de distribució ha estat meua.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 4507/00, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llei de drogues.

Passam al següent punt de l'ordre del dia i és la proposició no de llei, 4507, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a llei de drogues. El Sr. Fiol, en nom del Grup Popular té la paraula.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sr. President. Senyores i senyors diputats es pretén avui l'acord, que ja hem discutit altres vegades en aquesta cambra la necessària i urgent aprovació d'una llei sobre drogues. El lector sensible les mitjans de comunicació d'avui mateix, no es pot sostreure a una notícia tremenda que explica l'assassinat d'un jove de 17 anys a la barriada ciutadana de Son Gotleu. Amb una crònica rocambolesca, allà on explica tot el succeït i de quina forma aquesta persona va ser apallissada i més tard assassinada fredament amb un tret al cap.

Desgraciadament ens hem acostumat a aquest tipus de notícies, desgraciadament això ja no suposa una novetat, però desgraciadament també avui que es debat en el Parlament la qüestió de la llei de drogues, crec que ve bé fer aquesta reflexió, crec que ve bé prendre consciència de la necessitat d'un plantejament a fons de tota aquesta temàtica, que si més no eviti aquestes circumstàncies tremendes que avui ens preocupen, i avui són desgraciadament un fet, no vull dir quotidià, però quasi. Moltes de les nostres consciències ni tan sols els commou i ho veuen com un succeït més dins les pàgines dels mitjans de comunicació.

Dit això, jo sé que existeix un compromís dins aquesta cambra, per part de la Consellera de Sanitat, substanciat durant

el debat de pressuposts, respecte del compromís de dur una llei de drogues en aquest Parlament. I per tant, el debat podria parèixer ociós quant a la seva proposició, però estic segur que no ho és perquè pot suscitar un debat respecte la política de drogues dels diversos grups parlamentaris.

Jo vull dir de totes formes, que m'he basat per fer aquesta intervenció en un document prou interessant, lectura que recoman als senyors diputats interessats amb el tema, encara que oficialment no ha estat publicada, però estic segur que és a l'abast dels grups parlamentaris i és el document elaborat per l'Obra Social de Sa Nostra, titulat: *Drogodependències i addiccions, noves respostes*, donat a conèixer el 20 de novembre de l'any 2000 i com he dit no publicat encara, però conegut i divulgat a través dels mitjans de comunicació.

Les causes que designa i defineix aquest document, són prou conegudes, però convé ressaltar, sobretot quatre apartats fonamentals. Problemes de relació familiar, problemes d'adaptació en el món laboral i problemes de l'individu són essencialment les quatre situacions que promouen que la nostra joventut es trobi en molts de casos en una situació pròxima a la drogaaddicció.

Naturalment aquests problemes de relacions familiars, provocades per la nova societat i pel fet emergent que els pares treballin fora de casa tots dos i pateix un poc la relació humana, la relació del tracte al menor, com designa i explica aquest estudi, podria ser una de les causes. Els problemes a l'adolescència d'identitat respecte un grup i situacions o posicions de força dins aquest propi grup, és una altra de les causes que ens dur a aquesta situació. El fracàs dins el món laboral, la precarietat de la feina, s'ha dit moltes vegades és un factor que pot desencadenar aquestes situacions i també els propis problemes derivats del desenvolupament d'aquests joves de la nostra societat.

Les drogues, convé recordar-ho, s'han de dividir sempre en quatre capítols i jo voldria molt ràpidament fer-ne un comentari. Parlo de les drogues legals, jo crec que seria molt necessari que es promogué un debat a fons dins aquesta cambra sobre aquesta qüestió. L'alcoholisme i el tabaquisme són per a la joventut avui una força tremendament emergent dins allò que són les drogues legals i per tant, tendran conseqüències dins l'àmbit sanitari en el futur, sense cap dubte. Les drogues de síntesi, com les amfetamines, èxtasi, la droga de l'amor, la mitsubishi i altres drogues també tenen un tractament especial i s'ha de dir que el consum d'èxtasi detectat per primera vegada a l'illa d'Eivissa els anys 80, ara mateix Espanya ja és el quart consumidor d'èxtasi a Europa i s'ha de dir que Balears dobla el consum mitjà d'Espanya, amb un 8,8.

Respecte a les drogues blanques, hem de dir que el cànnabis és la planta més cercada, la qual es deriva la marihuana i l'oli de haixix i la venda al públic és reduïda, mil pessetes, "un talego", com és diu conté de sis a vuit porros per consumir aquestes drogues. I el que són les drogues dures han tengut diversa sort. Per una banda, l'heroïna ha disminuït, perquè per a desgràcia dels consumidors d'aquesta droga han contret altres malalties com pugui ser la sida, uns desgraciadament han

desaparegut i altres van creixent com és la cocaïna, 12.000 pessetes per gram, dins el mercat de Palma, també en fa menció aquest informe i Espanya ja és el segon consumidor europeu i Balears els darrers 12 mesos, segons l'informe de Sa Nostra, el consum s'ha incrementat un 6% durant el darrer any, l'any 2000.

Naturalment respecte el tractament de les drogodependències hi ha molts de projectes, el Projecte home, el Projecte jove, altres institucions, la pròpia Conselleria de Sanitat i alguns programes de la Conselleria de Treball, han vengut a col·laborar en la resolució d'aquestes situacions, però per al nostre mode de veure, el propi diagnòstic d'aquest treball de Sa Nostra tan interessant i que insistesc, recoman ve a determinar quatre o cinc aspectes que vull ressaltar per acabar.

I són, l'augment de l'ús de les drogues entre les dones joves, com un fet nou i fins ara poc conegut. La baixa edat quan s'inicien en el consum de drogues, una altra qüestió preocupant dins la franja dels 15 als 17 anys. La presència d'al·lucinògens s'ha fet una altra vegada significatiu, quan inicialment havia desaparegut. L'ús del cànnabis està absolutament estès i a les enquestes més del 43% dels joves de les Illes Balears, reconeixen haver-ne consumit alguna vegada. El l'augment del consum genèric de drogues, com uns dels grans problemes que ens enfrontam a les Illes Balears. Naturalment les vies de solució passen per la investigació i per l'educació, per la informació, per la prevenció i per l'educació dins l'entorn.

Jo crec que hem designat més o menys quina és la situació que ve acompanyada també per informacions que tots vostès poden conèixer d'allò que és el Seit, sistema estatal d'informació a toxicòmans, és una estadística nacional que determina que Balears es situa dins uns marges realment preocupants. I en aquest moment, on ens trobam? Vull recordar a les senyores i senyors diputats i molt especialment als qui eren membres d'aquesta cambra a l'anterior legislatura que es va substanciar dins aquesta cambra, dia 23 de març del 99 un debat respecte del Pla autonòmic de drogues. Jo vull recordar que la posició del que en aquells moments eren oposició i avui són Govern o donen suport al Govern va ser d'un tall tremendista: el Pla autonòmic de drogues no servia per res, s'havia de retirar immediatament, estava mal fet, estava mal elaborat. El Partit Socialista Obrer Espanyol encapçalava les seves 34 propostes demanant la immediata retirada del Pla autonòmic de drogues, i dient que era precís refer-lo amb uns altres termes, i paral·lelament elaborar la Llei de drogues. Els altres grups no quedaven darrere, en la mateixa línia tots: El Pla autonòmic de drogues era un desastre, estava mal fet, no servia, i s'havia de retirar. Naturalment, convé no oblidar el clima preelectoral en què ens trobàvem, però això no lleva que cap de les 34 propostes que el PSOE plantejava en aquella ocasió s'ha complert, cap de les 34 propostes. És a dir que llavors, quan arriben les eleccions i es pot formar Govern, res del que es va dir en aquell moment pot entrar en vigor, res del que es va dir en aquell moment pot dur-se a terme, i ens trobam que si efectivament no ha vengut una llei de drogues en aquest parlament, tampoc no s'ha modificat el Pla autonòmic de drogues, i tampoc no s'han duit a terme cap de les mesures que eren absolutament imprescindibles.

Per tant, conclusió, al nostre modest punt de vista, i ho hem de denunciar i ho hem de dir en aquesta cambra, la paràlisi en aquesta matèria a la Conselleria de Sanitat és total i absoluta. No s'ha fet, Sra. Consellera, absolutament res en aquesta qüestió. Això és un tema que està absolutament aturat, s'ha posat al pressupost, efectivament, s'ha creat l'oficina del coordinador de drogues, amb molta de burocràcia, però els fets són en aquesta cambra, no s'han duit modificacions del Pla autonòmic de drogues, i naturalment no s'ha duit la Llei.

Per tant, nosaltres volem dir que estam per col·laborar en l'ordenació del sector, que el Grup Parlamentari Popular vol donar suport a la necessitat urgent d'una llei de drogues que replantegi tota la situació, no només de les drogues dures, també de les drogues blanques, l'escandalosa situació del consum d'alcohol a la via pública, l'escandalosa situació de la venda d'alcohol a les gasolineres de les Illes Balears ha d'acabar, i s'ha de limitar per llei, i moltes altres coses també s'han de regular, com les competències de cada institució, i aquí naturalment entrarem en col·lisió, no nosaltres amb vostès, sinó vostès amb vostès mateixos, perquè, clar, una de les pegues que nosaltres veim a aquests moments és que dins la majoria no hi ha unanimitat respecte com ha de ser la Llei de drogues, no hi ha unanimitat respecte quines competències han de tenir ajuntaments, consells, Govern, Insalud o Serbasa, i per tant això fa que dubtem que aquesta llei arribi a aquest parlament. No se'n coneix cap esborrany.

Tenim la convicció, com he dit fa un moment, que no hi ha consens en el si del Govern. No sabem si es modificarà el Pla autonòmic de drogues, que era tan dolent i tan horrorós i tan terrible, i que s'havia de llevar del mig, però no s'ha fet res durant aquests dos anys, i no hi ha un debat social sobre aquesta qüestió. La Consellera de Sanitat no ha impulsat un debat social sobre aquesta qüestió, pels motius que sigui, i que ens explicarà si ella vol. Però no l'han impulsat.

Nosaltres creim que aquesta és una qüestió que no pot esperar més, que aquesta és una qüestió de caire vertaderament urgent, i totes les crítiques que feim, volem que siguin constructives, que siguin des de la perspectiva que el Grup Parlamentari Popular vol col·laborar a l'arribada a bon port d'aquesta normativa, i per tant ens tenen al seu costat. El que passa és que dubtam, i ho dic sincerament, que hi hagi una posició clara a la majoria d'aquest parlament per dur endavant aquesta llei, que comprenc que aquí conviuen grups que pensen de distinta manera, i que això pot dificultar aquesta llei. Però pensin que aquesta és una qüestió absolutament necessària, que aquesta és una qüestió que necessita un plantejament immediat, i que de qualque manera s'ha d'impulsar, encara que sigui parlamentàriament, aquesta paràlisi que viu la Conselleria de Sanitat, i que és extensiva també a altres conselleries d'aquest govern, que en el seu conjunt, com ja s'ha vengut denunciant, i com els meus companys de grup, molt encertadament, repeteixen reiteradament, viuen un situació de no funcionament...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fiol, vagi acabant.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Ara acab, Sr. President. ...de no funcionament, de paràlisi, d'ineficàcia, que lamentam, però que en aquest cas concret creim que adquireix una especial preocupació a l'opinió pública. Aquest és un tema que de veres preocupa l'opinió pública. Aquest és un tema que està avui al Parlament perquè preocupa l'opinió pública, i jo deman, exigesc si es pot dir així, la responsabilitat de tots els grups d'aquesta cambra per dur endavant aquesta llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, en nom del Grup Popular. Grups que vulguin intervenir? Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern presents a aquesta cambra. Aquest diputat del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista creia que avui havíem vengut a tractar aquí una proposició no de llei que fa referència a Llei de drogues, que insta el Govern que en el termini de tres mesos remetí al Parlament un projecte de llei de drogues per al seu debat i aprovació a la cambra. Després de la presentació que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari Popular, allà on des del nostre punt de vista s'ha estès efectivament molt en el tema relacionat amb la droga, no tant en el tema relacionat amb la llei de drogues, que nosaltres creïem que era l'assumpte que s'havia de debatre avui aquí.

Efectivament des del nostre grup parlamentari consideram molt lamentables els fets luctuosos als quals ha fet referència el portaveu del Grup Parlamentari Popular. Creim que es tracta d'una de les conseqüències, n'hi ha moltes d'altres, però sobretot el que ens preocupa són les causes. Si ens aturam als efectes, podrem ser tan dramàtics com vulguem, i encara serem curts. Era el mes d'octubre de l'any passat quan el Grup Parlamentari Popular proposava que el Govern en el termini de tres mesos remetés al Parlament un projecte de llei de drogues per al seu debat i aprovació a la cambra. Aleshores dos dels seus honorables portaveus manifestaven que les dades publicades als mitjans de comunicació i l'opinió d'experts feia necessària una acció immediata; que la promulgació d'una llei autonòmica de drogues es mostrava imprescindible i urgent, i que el Govern anterior, del Partit Popular, ja havia fet la passa prèvia d'aprovar un pla autonòmic de drogues.

En aquestes afirmacions que s'expressen a l'exposició de motius d'aquesta proposició no de llei que avui estam debatent, nosaltres veim que al·ludien a la necessitat d'una banda, al·ludien a la responsabilitat, i al compromís de cooperació de l'altra. Des del nostre grup hi volem fer les nostres observacions, que les podríem resumir, si els pareix bé,

en tres: primera, la necessitat de promulgar una llei autonòmica de drogues, i ho volem dir així de clar, i creim que serà compartit per tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra, la necessitat de promulgar una llei autonòmica de drogues no apareix precisament en el mateix moment en què es posa a actuar el primer govern progressista i nacionalista d'aquestes illes. La necessitat també ja hi és mentre governa el Partit Popular, i no la promulga durant els 16 anys de què disposa per fer-ho.

Segona observació: la responsabilitat i el compromís de cooperació d'un grup parlamentari no únicament es mesura quan es troba a l'oposició, com és el cas del Partit Popular en aquests moments. La responsabilitat i el compromís de cooperació d'un grup parlamentari, des del nostre punt de vista, sobretot s'exerceix quan s'està governant; i el Partit Popularmentre governà aquestes illes hem de reconèixer que va fer molt cas de les iniciatives parlamentàries que el nostre grup li va fer, en el sentit d'atendre legalment la problemàtica de la drogaaddicció, tant en els moments inicials de l'aparició d'aquest fenomen llastimós, com mentre hi varen anar creixent els efectes més perniciosos, i el portaveu del Grup Parlamentari Popular s'estava referint a l'evolució que hi ha hagut des dels anys 85 de cap aquí, no ho oblidem, època en què governava el Partit Popular aquestes illes, sobretot quan ens veim abocats de manera imparabile cap a la situació que estam patint a hores d'ara.

Tercera observació: Hem de sortir en defensa de la consellera de Sanitat i Consum, senyors del Partit Popular, perquè el Govern actual sí que s'ha pres amb responsabilitat el compromís d'atendre aquesta necessitat, com és ara la de legislar en matèria de drogues. Així s'hi va comprometre la consellera de Sanitat i Consum durant la presentació que va fer davant d'aquesta cambra dels pressuposts per a l'any 2001, i contemplà l'entrada al Parlament de la futura llei de drogues durant aquest any; i que nosaltres sapiguem d'enguany encara no n'hem passat ni tres, de mesos.

En conclusió, i per tot això, el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista no pot donar suport al text de proposició no de llei sobre llei de drogues que ha presentat a aquesta cambra el Grup Parlamentari Popular. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Gascon, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. GASCON I MIR:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per dir que el Partit Socialista no donarà suport a aquesta proposició no de llei. Això és el que pensàvem dir tan sols, perquè el dia 8 de novembre, com vostès recordaran, la consellera de Sanitat ens va dir a la Comissió d'Hisenda i Pressuposts que aquesta llei entrarà al Parlament durant l'any 2001. Per tant consideram que és precipitat, un pèl oportunista per part del Sr. Fiol, fer aquesta proposició.

No pensàvem dir res més, però davant del que ens ha dit, hem de dir un parell de coses més. Ens ha agradat la seva lliçó magistral sobre la classificació de les drogues i tot això. Nosaltres també ho tenim, de Sa Nostra, ho hem llegit, ens ha agradat molt que ens ho recordi. Després agraïm la seva crítica constructiva, amb un atac ferotge al PSOE sobre 34 esmenes, que no se'n va aprovar cap. Li vull recordar que el Pla de drogues s'està remodelant, s'està refent en Assumptes Socials. Però el que m'ha cridat més l'atenció, per acabar, senyors diputats, és la paràlisi de la Conselleria de Sanitat. La paràlisi de la Conselleria de Sanitat, Sr. Fiol, febrer del 98, a l'acte de l'Associació Balear de Consum, diu el Sr. Fiol, conseller de Sanitat "investiré de forma immediata la llei de drogues". I a on es va invertir, Sr. Fiol? Contra una paret. El novembre del 98, és bona del tot: "intentaré -són els pressuposts del 99- fer la llei de drogues, però és difícil perquè hi ha eleccions". Per favor, Sr. Fiol, que ara es digui que és urgent. Si jo no ho dubto, que és urgent, i és tràgic el que s'ha dit quan ha començat la seva intervenció, però per favor, vostè va tenir temps de fer la llei de drogues, no la va fer. Ara hi ha un compromís de fer-la al 2001. Facem-la el 2001 i facem-la junts, i deixem-nos d'històries, perquè tots tenim coses a dir d'abans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Gascon, en nom del Grup Socialista. Sr. Fiol, per contradiccions, té la paraula durant cinc minuts.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. També la brevetat obligada pel poc temps que tenim per aquesta intervenció. Jo puc estar d'acord amb algunes coses que ha dit el Sr. Buele respecte de les causes. Les causes no són només de qui governa. És fàcil dir que les causes són que durant 18 anys, no sé quants d'anys, el Partit Popular va governar. Les causes estan a la societat, les causes estan a uns hàbits de consum, les causes estan a uns models que la gent agafa com a propis, les causes estan a la nostra cultura. Són molt més complexes i no atribuïbles, crec jo, al Partit Popular, o al Govern del Sr. Cañellas, o del Sr. Soler, o del Sr. Matas. Les causes són més complexes, i avui per ventura no tenim el temps abastament per analitzar-les.

Però jo voldria dir que el compromís de cooperació és un compromís que es fa seriosament, i el compromís de cooperació, i vostè no era el portaveu del seu partit en aquesta qüestió, es va substanciar en comissió durant tot el debat del Pla autonòmic de drogues, amb independència que llavors hi hagués una sèrie de propostes que arribassin a aquest plenari, i que prosperassin o no. Però jo record, i tenc aquí totes les notes, perquè tenc el mal o bon costum de prendre moltes notes i guardar-les, tenc aquí les notes d'aquells debats d'aquells dies, i jo estic segur que s'incorporaren moltíssimes idees de la Sra. Bover, o de la Sra. Leciñena, que en aquell temps intervenia en nom del PSOE, o la Sra. Thomàs, d'Esquerra Unida, i varen quedar incloses dins el Pla autonòmic. Per tant, hi va haver generositat per part dels que tenien el Govern en aquell moment. Cosa distinta és que llavors algunes altres coses,

sobretot la retirada del Pla, no fossin acceptables a la nostra manera de veure.

De totes formes la proposició, li vull dir, Sr. Gascon, que va ser anterior al debat on es va comprometre la consellera a fer la llei. Per tant, jo no crec que hagués de desistir que hi pogués haver un debat sobre drogues, que crec que és un tema important, perquè ja s'hagués dit que es farà la llei de drogues. Jo crec que aquesta no és la situació. I bé, i vostè em recorda que jo vaig dir que abordaria el tema de la llei de drogues. Bé, no ho neg, jo vaig ser conseller tres anys, vaig fer una sèrie de lleis, la de farmàcia per exemple, vaig fer una sèrie de plans autonòmics, entre ells el de drogues, i efectivament que no va donar temps de fer la llei de drogues, perquè hagués estat una irresponsabilitat per part nostra dur en aquest parlament una llei de drogues a dos mesos de les eleccions. Evidentment que aquesta era una qüestió que havia d'esperar que passassin les eleccions. Els que realment varen fer una qüestió electoral d'aquest tema, els que realment varen fer un debat electoral d'aquest tema al març del 99 varen ser els grups que ara manen, varen ser els grups que en aquells moments estaven a l'oposició, i de la simple lectura del *Diari de sessions* d'aquell dia, vostè se'n donaria perfecte compte que això va ser un tema utilitzat, com tants d'altres, per posar blau el Govern d'aquell moment. Per tant, aquesta acusació que es fa respecte de l'anterior Govern en aquest tema, no pot ser acceptada.

Però hi ha una darrera cosa -i acab, Sr. President, dins el temps que vostè m'ha donat-, hi ha una darrera cosa que és molt més preocupant, i ho vull dir aquí. Jo esperava, a més de les habituals crítiques a l'anterior Govern, i de com es feia de malament tot abans, que són ja una constant en aquesta cambra, esperava idees. I no n'he sentida ni una. No he sentit ni un plantejament de cap dels grups, i aquesta és una qüestió crucial, perquè jo sostenc de moment, i mentre no se'm demostrï el contrari, que vostès no tenen un model comú sobre aquesta qüestió, que vostès no tenen capacitat per posar-se d'acord en un text de drogues, i això de la manera amb què s'han tengut les intervencions avui aquí ha quedat palès i ha quedat bastant clar, que no s'ha aportat ni un criteri -i jo ho he intentat suscitar- respecte de quines institucions han de fer prevenció, quines institucions han de fer reinserció laboral, quin paper han de tenir els consells insulars, i els ajuntaments. Jo això ho he dit a la meua intervenció; n'he parlat, d'aquest tema, però al Sr. Gascon no li interessa parlar-ne, d'això, i vostè menys, perquè no estan d'acord en aquesta qüestió.

Jo he d'acabar reafirmant-me en el que dic, que vostès han deixat passar dos anys en aquesta qüestió, i això és així, perquè a aquesta cambra en aquests quasi dos anys no ha arribat una sola norma, no ha arribat un sol debat sobre aquesta qüestió. I quan s'ha suscitat un debat sobre aquesta qüestió ha estat perquè l'oposició el du a aquest plenari, perquè a vostès és un tema que no els interessa suscitar-lo, ni a nivell parlamentari, ni a nivell de debat social, ni a nivell de carrer. Això és una obvietat, i basta veure els mitjans de comunicació. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, en nom del Grup Popular. Substanciat el debat, procedeix ara la votació de la proposició no de llei.

Demana a les senyores i senyors diputats que votin a favor, que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: vots a favor, 27; vots en contra, 30. En conseqüència, queda rebutjada la proposició no de llei 4507, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a llei de drogues.

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 4820/00, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament de projectes mediambientals de les comunitats autònomes a través de l'impost sobre el rendiment de les persones físiques.

Passam a la següent proposició no de llei, que és la 4820, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament de projectes mediambientals de les comunitats autònomes a través de l'Impost sobre el rendiment de les persones físiques. Per defensar la proposició no de llei, el Sr. Nadal, del Grup Mixt, Unió Mallorca, té la paraula.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La proposició no de llei d'Unió Mallorca que avui exposa a la consideració d'aquesta cambra podria tenir una lectura simplista, i reduir-la exclusivament a la pretensió d'un partit nacionalista demanant més doblers a l'Estat, a qui fa culpable de tots els mals que pateix aquesta comunitat autònoma. No ho negam, podria tenir aquesta lectura simplista.

És cert que podria tenir una lectura com aquesta, però si qualcú la fes, la faria qualcú que no cregui de manera ferma en la capacitat d'autogovern del nostre poble, i jo pens que en aquesta cambra no hi ha cap grup que pensi d'aquesta manera. Perquè en realitat la pretensió que ha mogut el nostre partit, a Unió Mallorca, a promoure aquesta iniciativa parlamentària, és la de fer una aportació més al desenvolupament de les nostres institucions, a partir precisament de moure la ciutadania en la participació, en la implicació en la solució dels problemes que tots tenim com a societat que vol un futur que decideixin els seus ciutadans, els ciutadans de la comunitat autònoma.

Massa sovint els plantejaments polítics es limiten o es concentren en el debat i la discussió dels partits polítics, o entre les distintes institucions dels diferents àmbits, transmetent a la ciutadania la sensació que la cosa no va amb ells, és cosa de polítics, solen dir. Nosaltres, a Unió Mallorca, creim que és ben hora que els ciutadans i les ciutadanes es convencin que tenen, que poden tenir un paper a jugar més enllà de les eleccions cada cert temps. Modestament, pensam que la nostra proposta pot ajudar a crear

aquesta consciència. Tal vegada pugui parèixer pretensions, no ho vull ser, però sí vull ser contundent quant al fet que estic convençut que amb petites mesures com la que avui pretenem passar a votació, es pot contribuir a augmentar coses tan importants com la implicació dels ciutadans en les mesures polítiques que s'han d'aprovar.

Anem per parts. L'exigència d'un medi ambient en condicions de qualitat ha experimentat un gran creixement entre els ciutadans, s'ha fet real a tots els àmbits de la societat. Tant el treball de les entitats cíviques com el posicionament dels partits polítics s'han traduït en el fet que avui en dia són pocs els ciutadans i ciutadanes que no són conscients de la necessitat de practicar polítiques mediambientals correctes. Aquest augment en la consideració en el camp mediambiental no ha anat, però, acompanyada d'un similar en la percepció que els ciutadans tenen que poden aconseguir objectius palpables. Per això és precís adoptar mesures com les que avui proposam. De fet, la conseqüència directa d'aquesta demanda ciutadana és la necessitat de realitzar un gran ventall d'inversions que sempre han tengut un difícil finançament. Els governs autonòmics com el de les Illes, conscients de la demanda social, coneixedors de la realitat i amb voluntat d'aportar solucions, s'enfronten a grans reptes per resoldre aquesta situació, i és aquí on vull retrobar el meu discurs del principi, i reclamar a la ciutadania la seva predisposició a voler participar en la responsabilitat de trobar solucions al que demanen.

Tenim diverses possibilitats, i una de les més directes és la de determinar que part dels nostres impostos siguin gestionats pels governs autonòmics en temes mediambientals. Aquest plantejament pot sonar gairebé revolucionari, o pot ser interpretat com que volem tractar un tema nou de finançament autonòmic. I sí el volem tractar, però no avui. El que volem és que el ciutadà pugui ordenar a l'Estat el que vol que faci amb els seus impostos. On s'ha vist mai? Doncs jo els ho diré, on s'ha vist. La Llei 54/99, de 29 de desembre, de pressuposts generals de l'Estat de l'any 2000, quan determina les seves disposicions addicionals 20 i 22 que l'Estat destinarà un 0,5239 de la quota íntegra, o sia l'estatal més l'autonòmica, a aquelles finalitats que lliurement designin els ciutadans. Aquí tenim l'exemple. Les finalitats previstes són en aquest cas les que avui en dia estan previstes, per una part el finançament de l'Església Catòlica i altres fins d'interès social a través d'organitzacions dedicades a diverses activitats. Concretament la disposició addicional vigèsima estableix que l'Església Catòlica rebrà entre un màxim de 24.000 milions i un mínim de 21.319.608.000 pessetes, entre aquestes dues quantitats, de tal manera que si amb la recaptació que fan els ciutadans no arriben entre el màxim i el mínim, l'Estat garantirà que lliurarà aquest mínim.

D'una altra banda, la disposició vigèsima segona determina que el mateix percentatge, un 0,5239% de la quota íntegra es destinarà a subvencionar activitats d'interès social de la manera que reglamentàriament es determini. En aquest cas l'Estat s'obliga a aportar per aquests tipus d'actuacions un màxim de 22.000 milions i un mínim de 19.000 milions. També en aquest cas l'Estat es compromet a fer-ho, encara que no s'arribi a amb l'aportació dels ciutadans a aquesta quantitat. Aquestes

disposicions fixen aquest percentatge d'aquests màxims i aquests mínims, seran vigents tant per l'exercici 2000 com pel 2001 i el 2002. Tots els presents sabem de què estam parlant. Almenys jo he tengut l'imprès de la declaració de renda, i sé a què es refereixen aquestes disposicions addicionals de la Llei de pressuposts. És a dir, a posar una creu a una casella, on es destina un 0,5239% de la quota íntegra de tots els que declaram o a l'Església Catòlica o altres finalitats d'interès social.

El que nosaltres proposam avui aquí és el Parlament de les Illes insti el Govern de l'Estat perquè d'una manera ajustada a dret, com ja ho ha fet en aquest cas, modifiqui aquestes disposicions 20 i 22 de la Llei de pressuposts i inclogui la possibilitat, a més, que els ciutadans puguin decidir també el mateix percentatge, el 0,5239% del seu IRPF perquè sigui gestionat pel govern de la seva comunitat autònoma i destinat a projectes mediambientals, que ho figuri com un tercer quadratet.

Sabem que no estam parlant de grans quantitats, és només un fet testimonial, però un fet testimonial de vital importància. I vull il·lustrar-ho amb un exemple. L'exercici 99, ja liquidat i consolidat, va suposar per la caixa central 118.500 milions de pessetes provinents de la recaptació de l'IRPF de les Illes Balears. En el cas que tots els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma haguessin decidit fer una creueta en aquest tercer quadratet que nosaltres proposam, el Govern de les Illes podria disposar de 620.863.412 pessetes dedicades a aquesta gestió mediambiental. Quasi res!, 620 milions. Potser no haguem de ser tan optimista, pensar que tots els ciutadans volen que una part dels seus impostos es destinin a aquesta finalitat seria massa optimista, però segurament aconseguiríem un parell de cents de milions de pessetes.

Convé fixar-se que la pretensió d'involucrar la ciutadania en la responsabilitat de trobar finançament per als projectes que ella mateixa demanda, deixin-m'ho dir, és molt més coherent que el que pugui fer l'Església Catòlica o qualsevol ONG, i més perquè aquestes, tant l'Església Catòlica com qualsevol ONG que es dediqui a aquestes finalitats tenen ja garantida una finançació mínima, com ja els he dit amb aquestes dues disposicions. Per tant, les campanyes que a vegades hem vist, en el sentit de demanar la creu a un o a un altre quadratet de la declaració de renda, no persegueixen incrementar la finançació o de l'Església Catòlica o d'aquestes ONG, sinó que els ciutadans s'impliquin en quina ha de ser la decisió que l'Estat doni als seus impostos.

Ho deim, i ho dèiem al principi, la nostra és una proposta de consolidació institucional d'autogovern, perquè d'aquesta manera, mitjançant la identificació dels ciutadans en les solucions que es puguin adoptar per resoldre els problemes que ells consideren que tenen, i un d'ells, els principals, per ventura, segurament, és el mediambiental. Esperam que la proposició no de llei que ara estam debatent pugui comptar amb el suport unànime d'aquest parlament, com a prova que a tots ens preocupa i volem superar aquesta falta de sintonia que

es manifesta a vegades entre allò que aquí feim i allò que pensa la gent del carrer.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorca.

Grups que vulguin intervenir? Sr. Alorda, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc per anunciar el nostre vot favorable a aquesta reflexió que s'apunta des del Grup Mixt sobre la modificació dels articles 20 i 22 de la Llei de l'IRPF, tot i que evidentment els temes de l'autofinançament els plantejam, com el mateix grup, en uns altres escenaris, i en aquest cas és coneguda la nostra aposta pel concert econòmic, que és el cap i a la fi el que tenen les grans comunitats.

El que hem vist en aquesta proposició no de llei, no ben bé potser en la defensa que se n'ha fet i com a aclariment, és que es demana que siguin gestionats directament pel Govern autònom i no diu exactament que siguin per a matèria mediambiental. Apuntam això perquè és cert que per part del nostre grup entenem que també en matèria de serveis social tenen unes competències per part de la comunitat autònoma que no s'acaba d'entendre perquè, el repartiment que després es fa a les ONG, l'hagi de fer l'Estat. Entenem que hi ha d'haver la possibilitat de poder destinar aquests recursos a interessos socials, pensam que és molt important i molt interessant la gestió que en fan aquestes ONG, com també que pugui ser en matèria mediambiental, ens sembla correcta aquesta obertura. En qualsevol dels dos casos ens pareixeria que seria interessant que aquest repartiment fos a nivell autònom i no a nivell estatal.

En qualsevol cas no participam de l'entusiasme de la defensa en el sentit que tot aquest import, els 620 milions, poguessin anar darrere matèries mediambientals. Des del nostre grup i des d'un punt de vista humanista i amb altres sensibilitats que sé cert també que té el grup proponent, però creim que és molt positiu els que posen creus a altres opcions. Hem trobat que aquesta era una mecànica que s'ha de mantenir, pensam que el nivell o el pacte que es va fer de cap a un nou finançament més responsable i més -d'alguna manera- partint dels mateixos creients que en fessin una opció clara i decidida dins el mateix IRPF com a un escenari evolutiu en el qual l'Església Catòlica havia d'anar cap a l'autofinançament, creim que va ser una aposta positiva, que s'hauria d'avançar en aquest camí i, per altra banda, trobam també que totes les aportacions, totes les iniciatives que es duen a terme des de les ONG que han estat objecte de finançament a través d'aquest 0,5%, són totes elles molt interessants, molt oportunes, alguna sempre més criticable que una altra, però en qualsevol cas la tasca que fan aquestes societats civils en matèria de benestar social, d'implicació en matèries d'immigració, d'igualtat, etc.,

ens sembla fonamental i per descomptat continuen tenint el nostre suport.

Amb allò -ja dic- amb aquests matisos que introdueix el nostre grup o de la interpretació que feim de la proposició no de llei tal i com es planteja, és en el sentit en què li donam suport i no amb aquest abast potser tan global o totalitzador que hem sentit en la defensa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Para anunciar nuestro voto favorable a esta proposición no de ley, proposición que parte de dos premisas. La primera, la deficiente financiación de la comunidad autónoma y, la segunda, la necesidad de proteger el medio ambiente de nuestra comunidad autónoma, y nos presenta una solución a través del IRPF y de ese 0,5 a que ha hecho mención el portavoz que ha defendido la propuesta.

Evidentemente la primera de las premisas, la deficiente financiación, pues es cierta. No se ha solucionado esa deficiente financiación con el REB, con el régimen económico especial aquel que se aprobó en la etapa negra. Es difícil que se solucione en el ámbito de la negociación del nuevo sistema de financiación autonómica, habida cuenta la mayoría absoluta del Partido Popular que reducirá la negociación a la nada y se decidirá mediante la imposición de sus posiciones sin más, y por supuesto a Baleares poco le va a tocar en esa negociación y, si no, al tiempo.

La segunda premisa, necesidad de proteger el medio ambiente, efectivamente es una realidad y una prioridad en nuestra comunidad autónoma, una vez más después de estos últimos 16 años que hemos pasado. La protección del medio ambiente desde luego se ha convertido en una prioridad. Desde luego también comparto las tesis que ha planteado el portavoz que me ha precedido en el uso de la palabra acerca de que las referencias sociales no deberían faltar en esta proposición, pero consideramos que simplemente la solución que se propone es un primer paso y una llamada de atención sobre dos problemas muy importantes que hay en esta comunidad autónoma, y por eso votaremos a favor.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista. La Sra. Cabrer, en nom del Grup Popular, té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari Mixt és, al nostre judici, una proposta mal plantejada i fonamentada, tant des d'un punt de vista formal com pel que fa al seu contingut material, i no he fet cap anàlisi simplista, Sr. Nadal; jo crec que la visió simplista és de la mateixa proposició no de llei, i m'explicaré.

La pretensió d'aquesta proposició no de llei és obligar el Govern de l'Estat a modificar una llei de pressuposts generals de l'Estat en el sentit que el percentatge del 0,5239% que cada contribuent, a l'impost sobre la renda de les persones físiques, decideix aportar al sosteniment de l'Església Catòlica o a finalitats socials o, fins i tot, després de la darrera reforma a cap d'aquestes finalitats sinó a finalitats generals, idè, bé, aquest 0,52% es proposa que es gestioni pel govern autonòmic corresponent i que hi hagi una casella més per a projectes mediambientals. Aquesta és la proposició no de llei.

Al nostre judici hi ha dos aspectes, per tant, en aquesta proposició. Un és que aquests doblers es gestionin pels governs autonòmics, i un altre és que es destinin a projectes de protecció mediambiental. Com a qüestió prèvia hauríem de dir que la proposició pretén obligar el Govern de l'Estat a modificar una llei, quan és evident que el Govern no pot modificar la llei, sinó que ha d'anar a les Corts Generals perquè es produeixi aquesta modificació d'una llei de pressuposts.

Pel que fa a la possibilitat que aquests doblers es gestionin directament pel Govern autonòmic, són diverses les raons que fan que ara per ara i en aquest moment concret no sigui raonable aquest plantejament. En primer lloc hem de dir que aquesta proposta suposa la cessió d'un major percentatge de l'IRPF; en aquest moment, amb el model de finançament autonòmic actual, les comunitats autònomes disposen d'un percentatge d'un 30% de cessió de l'IRPF, i tot el que sigui modificar aquest percentatge suposa modificar el sistema de finançament, cosa que no té sentit ara per ara, ja que precisament enguany acaba el sistema actual i s'està negociant el nou sistema de cara a l'any 2002. Per tant, la pretensió d'Unió Mallorquina és un aspecte que pot ser objecte de negociació dins tot el procés negociador del nou model de finançament que correspon al conseller d'Hisenda i, per tant, jo crec més lògic que, ja que Unió Mallorquina forma part del pacte d'esquerres, digui al conseller d'Hisenda que vol que aquesta proposta formi part del model de finançament, però ara per ara el Govern autonòmic disposa d'un 30% de l'impost sobre la renda i, aquest 30%, està clar que el Govern el pot destinar al que vulgui. Per tant, Sr. Nadal, una altra opció que vostès tenen és instar el Govern, el nostre govern autonòmic, a destinar un 0,52 d'aquest 30% a nous projectes mediambientals. Aquesta proposta seria realment més interessant, perquè l'autonomia financera que va suposar per primera vegada el model de finançament autonòmic d'aquest quinquenni permet que el govern autonòmic faci el que vulgui amb aquests doblers.

Per tant ja li dic que la seva proposta suposa un canvi de model de finançament que ara per ara que s'està negociant un nou sistema el que és lògic és que es plantegi dins aquesta negociació.

Per altra banda no sé si vostè sap que aquest percentatge del 0,52 que cada contribuent decideix a què vol que es destini, li he de dir que el Govern de l'Estat el destina a les comunitats on s'ha produït l'ingrés i, efectivament, quan la finalitat és per a finalitats socials, aquesta despesa es fa a través de les organitzacions socials i a través de les ONG que presenten uns projectes, dels quals es dona trasllat a la Conselleria d'Acció Social perquè emeti un informe de quins projectes considera més prioritaris o més adients per a la nostra comunitat autònoma. Per tant es tracta d'uns doblers que en certa forma hi ha una certa gestió per part de la comunitat autònoma en la mesura que intervé prioritant els distints projectes.

I pel que fa a la gestió per l'Església Catòlica crec que és un error plantejar precisament que no pugui..., o que si li pugui arribar a llevar doblers d'aquesta lliure elecció ciutadana.

El segon aspecte d'aquesta proposició no de llei es refereix a la finalitat concreta a què s'han de destinar aquests doblers. Ara per ara amb la regulació actual la finalitat és l'Església Catòlica o altres finalitats socials o, fins i tot, el contribuent pot decidir que no sigui a cap d'aquestes finalitats, sinó que sigui per a finalitats generals dels pressuposts generals de l'Estat.

La seva proposta pretén que hi hagi una opció més de finalitats mediambientals, i respecte a això hem de dir el següent: El primer és que vostès pretenen que es traspassin a totes les comunitats autònomes aquests doblers per a finalitats mediambientals, i per ventura no totes les comunitats autònomes estarien d'acord en això, sinó que cada comunitat autònoma pot tenir altres necessitats que consideren més prioritàries. En segon lloc crec que precisament a Balears en aquest moment no té molt de sentit la seva proposta; hem de recordar que en aquesta cambra està a punt d'aprovar-se l'impost de l'ecotaxa, la recaptació del qual anirà destinada al medi ambient; estam parlant d'uns 10.000 milions de pessetes, que és una quantitat prou considerable i per descomptat molt més que aquest 0,52 de l'IRPF, que són 600 milions de pessetes, com vostè ha dit, i per tant, si des d'Unió Mallorquina es dona suport a aquest nou impost de l'ecotaxa, crec que cada any hi haurà suficients doblers per a aquestes inversions mediambientals, tan necessàries, i que per tant la quantitat més ridícula del 0,52% no serà tan necessària per al medi ambient com vostès pensen. Per tant, hi ha una certa contradicció entre aquesta proposta i l'aprovació de l'ecotaxa, a no ser que vostès no vulguin l'ecotaxa.

Però és que, a part, des del nostre grup que intentar contraposar les finalitats socials al medi ambient és un exercici contraproductiu. Ningú no posa en dubte les necessitats mediambientals, però és evident que les necessitats són, almenys per a nosaltres, molt importants a les nostres illes. Es tracta de dues necessitats importants, però voler fer front a una llevant doblers a acció social, és almenys contraproductiu, per no emprar altres paraules més dures, i més ara que els consells

insulars estan a punt de rebre les competències d'acció social. Vostè creu lògic plantejar llevar doblers d'assistència social per a finalitats mediambientals?, perquè (...) suposa en certa forma llevar doblers a acció social. Jo crec que això denota una manca de sensibilitat social que esper que m'expliqui perquè francament no ho puc entendre.

En qualsevol cas l'opció del Partit Popular a nivell nacional és que sigui per a finalitats de l'Església Catòlica o per a finalitats socials, opció aquesta que ja va introduir el Partit Socialista a nivell nacional. Si vostès volen modificar aquesta opció política a nivell nacional, tal vegada si a les eleccions generals haguessin tret qualche diputat tendrien legitimitat nacional per canviar-ho, però si ni tan sols varen voler el senador autonòmic, crec que els queda molt de camí per recórrer.

Per tant, ja li dic que l'opció actual del Partit Popular en aquest moment és que aquests doblers es destinin a l'Església Catòlica o a necessitats socials a través de les ONG i, en aquest sentit, creim que és més prioritari i ens sentim ben orgullosos d'aquesta opció, perquè li repetesc que contraposar doblers socials a medi ambient no és una proposta positiva i més si tenim en compte dues coses; per una banda ja ho de dit, perquè l'ecotaxa, si és vera que és per a finalitats mediambientals, suposarà una gran injecció econòmica, i per altra banda perquè li he de recordar l'augment espectacular dels pressuposts generals de l'Estat en les inversions mediambientals en aquestes illes. Els pressuposts de l'Estat per a enguany suposen un augment global d'un 22% de les inversions a Balears, i en concret pel que fa al Ministeri de Medi Ambient els doblers per a Balears pugen a 6.809 milions, 4.700 milions més que l'any 99. Esperem que el Govern de les nostres illes a part signi el famós conveni per a inversions hidràuliques de 45.000 milions, que vostès han manifestat als mitjans de comunicació que hi estan d'acord, i francament crec que les necessitats quedaran bastant cobertes com perquè es necessiti llevar doblers d'assistència social, que no crec que a la seva assessora d'acció social del consell insular ni a la Sra. Caro els faci cap gràcia.

Jo crec que bastaria que tant el Govern com el consell gastassin un poc menys en publicitat i en estudis i ja tindríem resolt aquest problema.

Per tant, i per finalitzar, crec que ha quedat clar que des del Grup Parlamentari Popular no donarem suport a aquesta proposició no de llei, i no tan sols això, sinó que creim que els motius són bastant contundents com perquè retirin aquesta proposta i no facin que aquest parlament hagi de votar una cosa tan absurda com és llevar doblers d'acció social perquè es destinin a medi ambient.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer en nom del Grup Popular. Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorquina, té la paraula per contradiccions.

EL SR. NADAL I BUADES:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull agrair al Sr. Alorda el suport que donarà el seu grup a aquesta proposició no de llei. Nosaltres compartim amb vostè que aquest no és un tema de finançament. Nosaltres quan parlem de finançament autonòmic voldrem dir la nostra opinió en aquesta cambra, però supòs que serà en un altre moment, aquesta és una postura ben distinta.

Agrair també el suport del Grup Socialista, i explicar-li que amb aquesta proposició no de llei que es presenta no es pretén detreure ni una pesseta, ni una pesseta, a mitjans socials. Com ja li he dit, com ja he explicat, tant la disposició transitòria 20 com la 22 preveuen i asseguren que hi haurà un mínim d'aportació i que aquest mínim està garantit. Nosaltres el que volíem amb aquesta proposició és que els ciutadans d'aquestes illes es pronunciassin a veure si creuen que una part dels seus doblers, sense parlar de la finançació autonòmica, volen destinar-la a qüestions mediambientals que siguin gestionades per la comunitat autònoma.

Sra. Cabrer, bé, es veu que jo no m'he explicat bé o que vostè no m'ha entès. Segurament, vull pensar que és que jo no m'he explicat bé i faré l'esforç d'intentar explicar-li-ho a vostè, perquè estic segur que si vostè m'entén votarà a favor d'aquesta proposició no de llei, perquè és una proposició no de llei bona per als ciutadans d'aquestes illes. M'estranya que vostè em digui que la proposició no ha d'anar instada al Govern de l'Estat sinó a un altre organisme, perquè jo em pensava que el Sr. Aznar, que presideix el Govern de l'Estat, té una majoria parlamentària que li dóna suport suficient com per garantir que si vol modificar una llei la podrà dur endavant; si vostè té dubtes, segurament és que sap coses que jo no sé.

Model de finançació. No el discutim, el model de finançació. El dia que puguem parlar en aquesta cambra de model de finançació jo li asseguro, i ja li ho anunci des d'ara que faré el possible perquè aquest grup d'Unió Mallorquina presenti en aquesta cambra una proposició no de llei en aquest sentit per parlar de finançació, en podem parlar, i podem parlar de si el 30, si concert, si altres maneres de finançació. No passi pena que en el nostre partit tenim les idees molt clares en tema de finançació i podrà tenir l'oportunitat el Grup Popular de donar suport a idees que donin la finançació suficient per a aquesta comunitat autònoma. Jo esper comptar, tant avui com el dia que es tracti la finançació, amb el seu suport.

Església Catòlica. Bé, li repetiré el mateix que he dit al Sr. Diéguez, que aquesta proposta no pretén llevar ni una pesseta a mesures de l'Església Catòlica, ni a mesures d'acció social. Tenen la seva finançació, és insuficient, és vera, i nosaltres reclamarem que sigui més.

Ecotaxa. Mira per on!, ecotaxa. L'ecotaxa no és que sigui una voluntat d'aquest govern d'esquerres. Per ventura aquest govern d'esquerres que presenta aquesta proposició de llei en què posa un nou impost, els d'Unió Mallorquina hem manifestat que no estam per posar nous impostos, però és que ens hi veim obligats perquè des de Madrid no es té, amb la

comunitat autònoma, la suficient sensibilitat per donar-nos els doblers que hem de menester i, clar, no ens queda més remei que obligar els ciutadans que venguin aquí a haver de fer un esforç, un esforç que al final acabarem pagant els ciutadans d'aquí encara que sigui de manera indirecta, per poder fer aquelles coses que des de Madrid, amb els nostres doblers, amb el nostre IRPF, amb el nostre IVA, no ens donen. Ens donin l'IVA turístic; l'IVA que generen els turistes, ens el donin. Amb això duplicaríem el que es retrauria. Ara, vostès no volen donar cap alternativa. Al final els culpables que hi hagi una ecotaxa són vostès, són vostès.

(Rialles i aplaudiments)

Sra. Cabrer... Jo només els he demanat el seu suport, no feia falta que m'aplaudissin.

Sra. Cabrer, jo sé que per a vostè 30.000 vots no són suficients, o prop de 30.000 vots, però els diputats d'Unió Mallorquina representem aquests 30.000 ciutadans que ens varen voler donar el seu suport, i som aquí per defensar les propostes. Jo ja sé que vostè els fa de menys, aquests 30.000, però miri, tenguí'ls el respecte que es mereixin.

Augment de pressupost. Augment de pressupost de l'Estat i especialment del Ministeri de Medi Ambient. Miri, a Unió Mallorquina ens hem distingit, i ho hem dit públicament, en qüestions que per ventura són dubtoses, que per ventura hi ha qüestions materials i de fons que no tenim clares, però si algú ens diu que gastarà a Balears 48.000 milions de pessetes, ara mateix, fet, que ho demostrí; demà mateix, per nosaltres no quedarà, no es preocupi, però que ho demostrí, que els gastí. Nosaltres serem els primers en felicitar-lo, però que els gastí. El que no em val és dir: "gastarem, gastarem, gastarem", però no es gasta. On és sa Costera?, on són les inversions?, que es facin. Demostrin-ho, ara en tenen l'oportunitat, facin-ho. Quan ho hagin fet nosaltres els donarem les gràcies.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal, en nom del Grup Mixt, Unió Mallorquina.

Substanciat el debat, procedeix la votació. No demanaré si hi ha unanimitat, perquè em pareix que la Sra. Cabrer ha expressat que no votaran a favor.

Pertant, demanaria a les senyores i als senyors diputats que votin a favor que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: vots a favor, 30; vots en contra, 27. En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei 4820 presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a finançament

de projectes mediambientals de les comunitats autònomes a través de l'impost sobre el rendiment de les persones físiques.

II.3) Proposició no de llei RGE núm. 5461/00, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminar la violència cap a les dones.

Passam a la següent proposició no de llei, que és la 5461, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminar la violència cap a les dones. La Sra. Sofia Hernanz, en nom del grup proposant, que és el Grup Socialista, té la paraula.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, la propuesta que hoy presentamos desde el Grupo Parlamentario Socialista a la aprobación del pleno hace referencia a uno de los fenómenos violentos más crudos y salvajes que azotan este país, la violencia de género.

Podía haberme referido a la violencia doméstica o a los malos tratos, pero he preferido denominarla violencia de género porque creo que este término resulta mucho más descriptivo: se trata de la violencia física o psíquica que sufren las mujeres a manos de sus compañeros o excompañeros, y normalmente en el ámbito de la privacidad, aunque lo cierto es que en ocasiones rebasa ese ámbito de la privacidad, ese ámbito de lo privado, y salta a los medios de comunicación. Normalmente cuando ocurre eso es porque la víctima ha muerto.

También he dicho que se trata de un fenómeno violento. ¿Por qué he utilizado ese término? No ha sido caprichoso ni he pretendido ser grandilocuente. El año pasado en nuestro país casidos millones de mujeres declararon haber sido maltratadas, y más de una cuarentena murió a manos de su pareja, y eso suele ser después de un largo proceso plagado de humillaciones, amenazas, palizas y un largo rosario de agresiones de todo tipo. Es cierto que nadie guarda un minuto de silencio por estas otras víctimas y que sus muertes no suelen ocupar las portadas de los diarios ni provocan manifestaciones multitudinarias, pero son muertos, son víctimas y ahí están las cifras.

¿Cuál es la solución? Desde luego es compleja, no es un problema fácil de resolver ni que tenga su origen en una determinada coyuntura política, ni siquiera hay alguien concreto a quien echarle la culpa. ¿Qué podemos hacer? A mi se me ocurre que podemos seguir contando los muertos, lamentándolo mucho y haciendo declaraciones institucionales o que tal vez, como miembros que somos de un parlamento, podemos colaborar en la que creo que será la única solución a este problema: que la violencia de género se convierta en un tema prioritario en las agendas políticas, y eso se tiene que reflejar en iniciativas concretas, y precisamente lo que hoy les presentamos son dos iniciativas concretas que pretendemos elevar al Gobierno del Estado: la aprobación de una ley integral contra la violencia de género y la creación de una delegación del Gobierno con rango de Secretaria de Estado que coordine todas las actuaciones que se pongan en marcha por los diferentes ministerios en temas de violencia de género.

La reclamación de disponer de una ley integral contra la violencia de género viene marcada por la necesidad de abordar este tipo de violencia desde sus diferentes causas y, por lo tanto, de establecer medidas desde todos los ámbitos de actuación implicados en el fenómeno de la violencia contra las mujeres; es decir, creemos que hay que afrontar la violencia con una visión integral de todo el proceso.

Decía antes que la solución no es fácil, que necesariamente es compleja porque el origen del problema es complejo y obedece a múltiples factores. Por lo tanto, creemos en la necesidad de una ley integral que abarque desde la prevención a través de los mecanismos socializadores -la escuela, la familia y los medios de comunicación- hasta las respuestas sociales de apoyo a las víctimas o las sanciones penales que funcionan como mecanismos disuasorios a la comisión de este tipo de conductas.

Queremos, pues, una ley que establezca medidas en el ámbito educativo, laboral, de servicios sociales, sanitario, de medios de comunicación y publicidad, policiales, judiciales, etc., una ley que regule, entre otros aspectos, una normativa estándar para los centros de acogida, la obligatoriedad de cursos de formación para los agentes jurídicos -jueces, fiscales, médicos forenses, abogados, cuerpos y fuerzas de Seguridad del Estado, que regule la asistencia jurídica gratuita en turnos de oficio especializados, que regule mejoras en los aspectos del proceso civil y penal y de las normas orgánicas que rigen el funcionamiento de los tribunales, el establecimiento de unos mínimos de respuesta para todo el estado, la necesidad de disponer de una estadística rigurosa y que, además, contemple también en su texto la creación de una delegación de gobierno contra la violencia de género.

Podría seguir argumentando hasta la saciedad la necesidad de una ley de estas características y la creación de esta delegación del gobierno especializada, pero me remitiré a otros datos. Como conocen todos ustedes, los señores y las señoras diputados, en este parlamento existe, dentro de la Comisión de Derechos Humanos, una ponencia que está trabajando sobre el tema de la violencia de género, en la cual han comparecido algunos de los profesionales más importantes y relevantes de esta comunidad autónoma en relación a este tema, y todos y cada uno de ellos se han manifestado a favor de la existencia de una ley de estas características. También lo han hecho los expertos que trabajan en diferentes campos relacionados con este aspecto de la violencia en todo el Estado español y nosotros, como ellos, creemos que es necesaria porque creemos en la función que las leyes tienen como soporte de determinadas realidades y también como motores de cambio, y para impulsar una ley de esta envergadura lo primero que hay que hacer es estar convencido de que nos encontramos ante un problema de envergadura, es decir, ante un problema de estado.

Por lo tanto, ahora lo único que me corresponde es dirigirme a todos los grupos parlamentarios y preguntarles: ¿Ustedes qué creen?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista, que ha presentat aquesta proposició no de llei.

Grups que vulguin intervenir? Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Ja que ens ha fet la pregunta, nosaltres creim que hem de donar suport a la proposició no de llei que presenta el Grup Socialista com a Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, ja que estam d'acord amb l'exposició que ha fet i amb la solució que dona. Però també creim una altra cosa que m'agradaria comentar davant aquest ple del Parlament.

Des de fa un any hi ha creada -com ha dit la portaveu del Grup Socialista- una ponència en el si de la Comissió de Drets Humans del Parlament en la qual es tracta la qüestió de la violència de gènere, la violència i els maltractaments contra les dones, una ponència de la qual la mateixa portaveu del Grup Socialista és presidenta o coordinadora i que, per tant, és una ponència que encara no ha acabat el seu treball; han passat per aquesta ponència la consellera i la directora -crec- de l'Institut de la Dona, ha passat també la Sra. Maria Duran d'una associació de dones juristes, han passat la Sra. Esperança Bosch i Victòria Ferrer, que des de la universitat van fer un estudi sobre aquesta qüestió a les Illes Balears, han comparegut també membres o representants de les oficines d'atenció a víctimes del delictes, i darrerament ha passat el Sr. Jutge Degà, Pere Barceló, que precisament va ser aquest darrer qui va exposar de forma més clara la seva posició davant aquesta necessitat d'una llei integral.

Encara manquen per concórrer tres o quatre compareixences més. Jo creia que aquestes ponències eren per després presentar el resultat com a resolucions de tots els grups, intentant que tots els grups, discutint les compareixences, el que s'ha dit, el que han pensat, féssim resolucions conjuntes tant per presentar com a posició del Parlament com per presentar iniciatives davant el Govern de les Illes Balears, com per presentar davant el Govern de l'Estat. M'hauria agradat més que haguéssim esperat al final d'aquesta ponència i presentar conjuntament aquestes resolucions conjuntes i...; els grups tenim tot el dret de presentar les iniciatives que vulguem al Parlament, però per cortesia a la resta de grups m'hauria agradat més que s'haguessin presentat de forma conjunta aquestes resolucions. Açò és el que he de dir ja que ens ha demanat el nostre parer.

De tota manera, com que estam d'acord amb la proposició no de llei, li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats i membres del Govern presents en aquesta cambra, amb aquesta intervenció volem manifestar que el Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista dona ple suport al contingut d'aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista.

És una proposició no de llei que ens proposa que impliquem en Govern i el Parlament de l'Estat en l'aprovació d'una llei integral contra la violència de gènere i també en l'establiment de mesures de coordinació que siguin més efectives entre els diversos ministeris. Hi estam plenament i totalment d'acord, i així ho hem anat manifestant periòdicament a les nombroses comissions parlamentàries a les quals han fet referència els portaveus que m'han precedit i que han estat convocades en aquesta cambra des del passat mes d'abril, ara farà un any, quan debatíem i aprovàvem la Llei de creació de l'Institut balear de la Dona.

Efectivament han estat tan nombroses les aportacions que ens han estat fetes i de tanta vàlua que, des del nostre punt de vista, just amb aquestes aportacions que se'ns han fet ja podríem fer tot un tractat. Des que es va crear la ponència parlamentària sobre maltractaments i violència contra les dones, i l'Hble. Consellera de Benestar Social ens aportava dades i reflexions que havia fet la conselleria sobre maltractaments d'homes contra dones a nivell mundial, a nivell de l'Estat i a nivell de les Illes Balears allà pel mes d'abril de l'any passat, s'han anat succeint altres compareixences que valoram com a molt enriquidores. Són aportacions relatives a la violència de gènere, a la violència domèstica, al maltractament de dones, la violència que exerceix la parella contra la seva companya o excompanya, com assenyalava encertadament la senyora psicòloga del Departament de Psicologia Social de la Universitat de les Illes Balears.

S'ha posat en qüestió d'estereotip femení i masculí, la idea que tenim i que culturalment i tradicionalment ens ha estat transmesa del que ha de ser una dona, de com ha de ser una dona, de què significa ser dona, de què significa ser home i de quina manera aquests rols han marcat unes barreres i unes limitacions. La senyora representant del *Lobby* de Dones ens ha fet veure que modificar totes aquestes creences implica aportar eines educatives noves amb un vessant molt més igualitari del que tenim ara.

També hem pogut comprendre que la resposta que s'ha de donar a la violència domèstica ha de ser multidisciplinària i interdisciplinària, amb una millor coordinació i col·laboració entre tots els professionals que hi han d'entrar en contacte. Ho assenyalava la senyora responsable de l'Oficina mallorquina d'ajuda a les víctimes del delictes. Igualment des de l'Oficina de

Menorca se'ns advertia que s'ha de posar l'accent en el tema de la prevenció, perquè el sistema actual és una relació de poder home-dona i s'ha d'establir una relació de persona igual a igual. Hem vist també que a Eivissa la gestió en mans de l'Oficina d'informació, assessorament i tractament psicossocial de la dona disposa d'un equip multidisciplinari amb formació específica d'assistència a víctimes, d'intervenció en situacions de crisi i de contenció de violència.

Finalment hem seguit de prop, amb la presidenta de l'Associació Temis de dones juristes, les tres demandes que fan les dones maltractades quan acudeixen als jutjats o a la policia. En primer lloc, ens deia, demanen protecció cap elles o cap als seus fills; en segon lloc demanen credibilitat, que se les cregui en allò que manifesten en aquell moment; i en tercer lloc volen veure reflectit en una sentència judicial que tots aquells cops, aquelles pallisses, aquells maltractaments, aquells tractaments vexatoris o aquelles amenaces que han rebut són valorades com a accions realment contràries a la llei.

No podem passar per alt en aquesta intervenció nostra la més recent aportació del Sr. Jutge Degà de Palma, qui afirmava que es tracta d'un problema de protocols d'actuació, d'unió de tots els organismes que intervenen a les actuacions que es deriven de la violència domèstica, i no tan sols d'organismes, sinó també de professionals que hi fan feina. "Necessitam una llei -deia textualment el Sr. Degà- necessitam una llei tipus la de Castella-la Manxa, una llei que coordini totes les institucions i que doni una sèrie d'obligacions fins allà on pugui arribar".

Totes aquestes intervencions duen a pensar al nostre grup parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista que mai no farem prou per evitar que es donin situacions de violència en què siguin maltractades dones. Des del nostre grup parlamentari creim que davant la violència que exerceixen alguns homes contra algunes dones no resulta suficient expressar-se en termes de solidaritat amb les dones víctimes. La societat del segle XXI en la qual estam immersos ha d'anar molt més enllà, creim nosaltres, qüestionant el mateix concepte tradicional de masculinitat que predomina i que es manté en determinats sectors socials i prenent iniciatives, si fa falta agosarades.

Davant una situació com aquesta els homes, particularment, amb un mínim de sensibilitat social no podem romandre impassibles ni mirar cap a un altre costat com sil'assumepte no anàs amb nosaltres. Encara que poguéssim afirmar que mai no hem maltractat cap dona, no per això deixam de pertànyer al gènere masculí que maltracta el gènere femení. En ser-ne part tenim molt a fer i a dir en aquest sentit, i hem de respondre socialment, n'hem de debatre les causes al si de la nostra societat extraient-ne les conclusions més adients. Creim que hem de contribuir a posar fi al sistema de dominació patriarcal i masclista, històricament consubstancial a situacions polítiques i socials de desequilibri -una petita mostra, senyores diputades i senyors diputats, d'això que estic dient la podem comprovar, queda molt ben reflectida aquí mateix, a la mateixa composició desajustada d'aquesta cambra parlamentària pel que fa a la presència dels dos gèneres. Creim que hem de contribuir al qüestionament dels conceptes més tradicionals de la masculinitat, tant als centres d'ensenyament, com a l'interior

de les famílies, com al carrer, com als llocs de treball i d'oci, com als mitjans de comunicació. Creim que hem de contribuir a mobilitzar la nostra societat davant els casos de maltractament, i molt especialment davant els casos de mort violenta patida per dones. No oblidem que el seu nombre supera ben molt els casos de mort causats pel terrorisme.

A l'Estat espanyol s'estan donant cada any unes 20.000 denúncies per part de dones maltractades. Se'ns diu que això només representa un 10% del volum real dels casos. Mentrestant, el nombre de víctimes mortals s'acosta al centenar cada any.

Per tot això, des del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista crec que és molt bo que aprovem avui aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista i en la qual es demana al Govern de l'Estat la necessitat urgent d'aprovar una llei integral contra la violència de gènere.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buele, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. La Sra. Bennàsar, en nom del Grup Popular, té la paraula.

LA SRA. BENNÀSAR I TOUS:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats del Grup Socialista, la seva proposta crec que arriba un poc tard. Vostès havien d'haver començat a fer propostes quan governaven a Espanya i no ho varen fer.

Per a nosaltres la violència de gènere és una manifestació de la desigualtat de les relacions entre homes i dones que implica l'existència social i cultural de relacions d'inferioritat i superioritat, i que moltes vegades va lligada a unes relacions de dependència econòmica. La violència domèstica va molt lligada a la desigualtat, i no es pot separar el Pla d'igualtat del Pla contra la violència.

El Partit Popular creu fortament en la igualtat d'oportunitats laborals entre l'home i la dona, i amb cinc anys de govern del Partit Popular, s'ha reduït l'atur femení en deu punts. El Govern del Partit Popular ha promogut canvis legislatius per facilitar l'entrada de les dones al mercat laboral, importants accions formatives i moltes mesures que permetin les dones conciliar la família amb la feina, programes específics per al foment de l'empresariat femení i tot això per reforçar la independència econòmica de les dones. Quan les dones tinguin independència econòmica la violència davallarà molt.

El govern socialista en 13 anys de govern no va fer cap pla contra la violència. El govern del Partit Popular va aprovar el primer pla contra la violència domèstica el 30 d'abril del 1998 amb un pressupost de 8.000 milions per a tres anys. Es va crear una comissió interministerial amb la participació de cinc ministeris i l'Institut Nacional de la Dona. Treball i Assumptes

Socials va aportar el 52%, Interior el 30%, Justícia el 16%, i Educació, Cultura i Sanitat la resta. En aquest pla per primera vegada es vinculen les cases d'acollida a la formació ocupacional per tal de facilitar la reinserció laboral de les dones maltractades; s'han fet modificacions legals per protegir les víctimes: la Llei orgànica de modificació del Codi Penal i la Llei d'enjudiciament criminal per a la protecció també de les víctimes, la consideració de la violència psíquica habitual com a delictes, la modificació del criteri per determinar quan existeix habitualitat, i la possibilitat d'imposar a l'agressor l'allunyament de la víctima i de la seva família, la facultat de denunciar els fets per terceres persones.

El Ministeri de Justícia ha creat 33 oficines d'atenció a les víctimes en els jutjats per donar-los assistència jurídica, social i psicològica. El Ministeri d'Interior ha creat 40 unitats de SAM, Servei d'Atenció a la Dona. S'han format 54 equips amb 109 dones dins els (...) de la Guàrdia Civil. S'han finançat 37 cases d'acollida i pisos tutelats, 153 programes d'atenció a les víctimes i la formació integral de 30.000 professionals. Totes aquestes mesures, segons l'opinió expressada pel jutge degà de Palma, Sr. Pere Barceló, a la seva compareixença dins la Comissió de Drets Humans són molt correctes, i l'acció legislativa a nivell parlamentari nacional està ben enfocada.

Va dir que en aquest moment és un problema de protocols d'actuació a les comunitats autònomes, i ara la nostra pregunta és: Què han fet vostès, a més de criticar totes les actuacions adoptades pel Partit Popular? No han fet cap proposta constructiva per demostrar que volen resoldre la problemàtica de la violència de gènere. Quin pressupost té previst el Sr. Grosske a Treball?, i el Sr. Costa a Interior?, i la Sra. Salom a Sanitat?, i el Sr. Pons a Educació?, i la Sra. Caro a Benestar Social, per contribuir a fer possible acabar d'una vegada amb aquesta violència? Em diran que s'ha creat l'Institut de la Dona però, amb quina dotació?; a més de l'equip que fa feina allà, quina dotació tenen per poder fer aquest protocol d'actuació? Vostès no han previst recursos per fer aquest protocol d'actuació a les Illes Balears.

A través del primer pla contra la violència s'ha aconseguit que les dones denunciïn més i que la societat rebutgi unànimement aquesta lacra. Ara, el Govern del Partit Popular els ha enviat el segon pla contra la violència amb quatre objectius ben definits. El primer contempla mesures preventives amb els mitjans de comunicació, l'educació a les escoles i universitats; el segon afecta el Codi Penal, impulsant més modificacions i donant protagonisme a jutges i fiscals, que vull aprofitar per dir que fan una bona feina; el tercer es refereix a l'ampliació de la xarxa de recursos socials, especialment al món rural, la creació de punts d'encontre i mediació familiar, així com programes de rehabilitació dels agressors per tal d'evitar la reincidència; i la darrera és continuar la investigació sobre la violència encara oculta i també esbrinar el cost real, social i econòmic, d'aquesta terrible tara social.

Senyores i senyors diputats del Grup Socialista, com a responsables del Govern d'aquestes illes tenen prou feina a fer. Facin un bon protocol d'actuació contra la violència en aquesta comunitat autònoma, el dotin bé pressupostàriament i així demostraran la seva sensibilitat cap a un problema tan greu com és la violència de gènere. No facin demagògia i compleixin vostès amb la seva responsabilitat, deixin de criticar i facin les aportacions necessàries per millorar aquest segon pla, que sense cap dubte i amb el suport de tothom donarà bons resultats.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Bennàsar. Sra. Hernanz, por contradicciones tiene la palabra.

LA SRA. HERNANZ I COSTA:

Gracias, Sr. Presidente. En primer lugar quiero agradecer a los portavoces que han anunciado que apoyaran esta proposición no de ley el apoyo a la misma. Decirle al portavoz *d'Esquerra Unida i Ecologista* que, si bien es cierto que se está desarrollando el trabajo en la ponencia y que habrá unas conclusiones y también que lo deseable hubiera sido, o todavía puede ser, que de esas conclusiones también se desprenda la necesidad de una ley de esta naturaleza, lo hemos considerado oportuno por una cuestión que ha mencionado la portavoz del Partido Popular, que es que está a punto de salir a la luz el segundo plan de choque contra la violencia, ese tema va a estar debatiéndose dentro de muy poco tiempo en el Parlamento en Madrid, y creíamos oportuno que desde este parlamento autonómico llegara esa recomendación, pero efectivamente espero que las conclusiones de la ponencia también incluyan esta recomendación.

Al Sr. Buele también agradecerle su apoyo y decirle que estoy totalmente de acuerdo con usted en que, en cualquier caso, la contribución de la mujer a la vida pública será un elemento fundamental que permitirá solucionar esta desigualdad que desgraciadamente todavía, en pleno siglo XX, existe entre hombres y mujeres en nuestra sociedad.

Y a la Sra. Bennàsar, a la portavoz del Partido Popular, decirle que ha equivocado completamente el tono de su intervención. Yo comprendo que usted traía preparada, escrita, una intervención, pero me parece que ha equivocado completamente el tono. Le puedo volver..., le puedo incluso facilitar una copia de la intervención que he hecho y verá que no hay ni una sola crítica, ni una sola crítica se ha vertido contra el Partido Popular. Precisamente lo que pretendía era un debate y conseguir que todos los grupos políticos, en vez de ese alarde -si me permiten- de toma y daca del que ha hecho alarde la Sra. Bennàsar, esa enumeración de todas las medidas del Partido Popular, yo quería evitar ese debate. Yo quería que

de este parlamento surgiera una respuesta unánime diciendo, afirmando la necesidad de esa ley integral.

Usted ha utilizado su intervención primero para afirmar unas críticas que esta portavoz no ha vertido en ningún momento, y segundo para hacernos una enumeración de las magníficas medidas que ha tomado el Partido Popular para luchar o erradicar la violencia de género. Pues le tengo que decir una cosa, Sra. Bennàsar, nada ni nadie ha podido frenar hasta el momento la escalada de muertes de mujeres a manos de sus compañeros: ni el endurecimiento de las penas, ni las campañas publicitarias, ni los esfuerzos de algunos abogados, fiscales y asociaciones de mujeres por coordinarse, ni la política del Gobierno del PP, ni la política de ninguna comunidad autónoma. Todas las medidas se han ido estrellando contra cifras como las siguientes: en 1997, 33 casos de mujeres asesinadas; en el 98, 35; en el 99, 42; en el 2000 se superó esa cifra. Cada 24 horas 60 mujeres denuncian malos tratos en una comisaría, y eso era de lo que esta portavoz pretendía hablar hoy en este parlamento y no, desde luego, del Partido Popular ni del Partido Socialista.

El Gobierno -y si quiere que hablemos de ese plan- el Gobierno del Partido Popular, después de anunciar en 1998 una inversión de 8.000 y pico de millones, a los que ha hecho referencia la Sra. Bennàsar, en lo que se bautizó como el Plan de choque contra los malos tratos observa y puede observar cómo las cifras no sólo se reducen, sino que se aumentan. Se realizó ese plan de choque de espaldas y sin la debida coordinación con las comunidades autónomas, sin contar con las asociaciones de mujeres; en definitiva, creo que ese plan de choque, y no lo había dicho en mi primera intervención pero ahora sí que debo decirlo, fue un rotundo fracaso. Los números, los muertos, cantan.

Ese primer plan de choque, que ni usted ni yo ya le he dicho que podríamos calificar de éxito, acabó en el año 2000. La semana pasada -lo ha dicho usted, también lo oímos en los medios de comunicación- el Sr. Aznar anunció que está a punto de salir a la luz ese segundo plan, que espero que sea algo más efectivo que el primero, y parece lógico, es lógico, que por parte de esta comunidad autónoma se espere a ver qué dice ese segundo plan para la elaboración de nuestro propio plan contra la violencia en el que, además, también esperamos contar con las resoluciones o con las recomendaciones de esa ponencia en la que está trabajando este parlamento.

Pero es que yo le estaba hablando de otra cosa distinta, yo no quería hablar del Partido Popular ni del Partido Socialista. Le estoy hablando de redactar una ley integral y aprobar una ley integral global que acabe con esa visión parcial que del tratamiento de la violencia de género tiene nuestro ordenamiento jurídico, un ordenamiento jurídico de compartimentos estancos donde las respuestas civiles, penales i administrativas a la violencia de género se pierden en un entramado de competencias jurisdiccionales y territoriales sin vocación de solución, y ya le he dicho que me refería a unos números muy concretos.

Por lo tanto, creo que, a parte de esta maniobra o de esta intervención publicitaria de las magníficas medidas del Partido Popular, el Partido Popular está aún a tiempo de reflexionar y de decidir si quiere que de este parlamento salga una resolución unánime reclamando una solución global para la violencia de género, contra la violencia de género, y que cada institución asuma sus responsabilidades. Pedimos al Gobierno que elabore esa ley, y desde luego asumimos desde esta comunidad autónoma la responsabilidad que nos toca y trabajaremos y colaboraremos en la elaboración de ese plan contra la violencia de malos tratos.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Hernanz, en nom del Grup Socialista.

Substanciat el debat procediríem a la votació, i demanaria a les senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació: 30 vots a favor, 27 en contra. En conseqüència queda aprovada la proposició no de llei 5461, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a eliminar la violència cap a les dones.

II.4) Proposició no de llei RGE núm. 5575/00, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a protecció ciutadana davant el trànsit de vaixells amb propulsió o dotats d'armes nuclears.

Passam a la darrera proposició no de llei d'avui, i darrer punt de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei 5575, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, Els Verds d'Eivissa, relativa a protecció ciutadana davant del trànsit de vaixells amb propulsió o dotats d'armes nuclears. El Sr. Buades, d'Els Verds d'Eivissa, té la paraula.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Gràcies. Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, aquesta proposició no de llei patrocinada per Els Verds sobre protecció de la ciutadania davant el riscs nuclears pretén, en el fons, que el Parlament de les Illes Balears es manifesti sobre dos temes recurrents i característics de les societats democràtiques més avançades: el nivell de democràcia real que tenim i la necessitat de redefinir el concepte de seguretat col·lectiva.

Efectivament, el pas recent d'un portaavions amb propulsió nuclear i que portava nombroses armes atòmiques per la badia de Palma va suscitar una lògica preocupació entre amples sectors de la població i del món econòmic. Quin sentit tenia el

turisme atòmic a les nostres aigües? La seva presència ens feia sentir més segurs o més insegurs? Què passaria en cas que hi hagués un accident atòmic en un d'aquests vaixells? Què en sabem i què fan el Govern de les Illes Balears i l'alcalde de Palma, per exemple? Aquestes qüestions es plantegen avui amb més força encara que als 80, quan Mallorca va ser escenari de dos accidents dels anomenats menors, relacionats amb el trànsit de vaixells nuclears.

Bo és recordar que el Cap d'any de l'any 1985 el submarí nord-americà Narwal, propulsat per energia atòmica i dotat d'armes nuclears, va quedar a la deriva davant el dic de l'Oest durant dos dies fins que va marxar un cop va poder rescatar la seva tripulació, majoritàriament enfeïnada a gaudir de l'alcohol i la nit palmesans. Hi ha un retall de premsa interessantíssim, amb editorial del diari *Última Hora* de Palma, del 4 de gener de l'any 86, referit a l'incident del Narwal, submarí de propulsió nuclear; diu: *"El incidente no pasó a mayores, por fortuna, pero constituye un serio aviso del peligro que ofrecen estas naves que, según está perfectamente reglamentado, no pueden afrontar tales riesgos. Como es natural, los responsables del desaguizado se han cuidado de quitar hierro a la situación asegurando, como no había menos de esperar, que no ha habido riesgo alguno"*, i diu: *"Peor fue, sin embargo, la actitud de nuestras autoridades, repentinamente afectadas de total ceguera, sordera y mudez; nadie sabe nada y por tanto nadie dice nada, excepto los responsables norteamericanos, que toman la palabra para decir que no ha pasado nada y adelantar la salida del submarino hacia Nápoles"*, i acaba l'*Última Hora* d'aquella època dient: *"La catástrofe, a juzgar por el comportamiento de los responsables norteamericanos y las autoridades locales, estuvo a punto de convertir la fiesta en tragedia"*.

Segon incident; el març del 1988 un avió de desplegament nuclear, A6E Intruder, que tenia la seva base en un portaavions nord-americà que navegava entre Sicília i Mallorca, va haver de realitzar un aterratge d'emergència nocturn a Son Sant Joan amb el pannel elèctric avariats. En tots dos casos la població local va córrer un riscs evidents que, afortunadament, no van passar a majors.

Recentment l'enfonsament del submarí rus Kurks a la mar de Barents i l'avaria del submarí britànic Tireless quan navegava prop de Sicília, són indicadors dels riscs periòdics de contaminació atòmica que solquen els mars del món. Si parlem de submarins atòmics, avui coneixement nou casos de submarins que reposen en condicions desconegudes al fons dels oceans, on constitueixen una bomba de temps. Com se sap, encara cap científic no s'ha atrevit a determinar quan s'acaba el risc d'exposició humana a l'àtom dissipat en la natura, per bé que els marges oscil·len entre els 12.000 i els 100.000 anys.

La Mediterrània és una de les mars més nuclearitzades del món. Flotes tan diverses com la russa, l'ucraïnesa, la nord-americana, la francesa i la britànica, almenys, continuen navegant com si res pel *Mare Nostrum*, malgrat que aparentment la guerra freda va acabar i que el temor a un

conflicte atòmic pràcticament s'ha esvaït des de la fi de l'imperi soviètic.

És evident que el trànsit de vaixells nuclears, bé per propulsió o també per portar armes d'aquest caràcter, no compleix cap funció militar, sinó que es limita a donar sortida a les necessitats d'esplai humà dels tripulants a bord. No és creïble que Palma, o Maó, o Eivissa, uns ports de dimensions comercials reduïdes i situats en una zona tranquil·la de la Mediterrània, tinguin assignat un paper clau com a emplaçament d'atac o contraatac nuclear contra ningú. És més, si així fos les estades serien il·legals, d'acord amb el que majoritàriament va votar la ciutadania espanyola i balear en el referèndum sobre la permanència a l'OTAN del 12 de març del 1986, perquè el sí a la permanència incloïa, en la seva clàusula segona, un compromís ben explícit sobre la desnuclearització de l'Estat espanyol, i deia: "Es mantindrà la prohibició d'instal·lar, emmagatzemar o introduir -i subratllam això d'introduir- armes nuclears en el territori espanyol". Permetre el pas de vaixells que porten míssils nuclears estratègics com els *tomahawk*, que van usar-se a la guerra del Golf Pèrsic amb un abast de més 2.000 quilòmetres, és simplement fora de la legalitat i la legitimitat democràtica lliurement expressada en referèndum.

No deixa de ser paradoxal avui que hagi de ser un antic portaveu pacifista qui hagi de recordar que aquest referèndum va existir i els termes de la proposta que va obtenir suport ciutadà majoritari, precisament quan es compleixen avui 15 anys d'una decisió que va costar el descrèdit polític durador d'un ample sector del progressisme davant molts de ciutadans i ciutadanes que exercien com a tals.

I amb això arribam a la qüestió de la qualitat del nostre sistema democràtic. En la recent estada del portaavions nuclear nord-americà George Washington i en plena concordança amb una ampla mobilització ecologista i ciutadana, el mateix president de les Illes Balears va demanar al Govern espanyol explicacions sobre el grau de seguretat de la visita i va declarar-se a favor de la sortida del vaixell de la badia palmesana per raons de protecció civil. Sense reconèixer-ne la causa més evident, el portaavions va marxar de la badia força abans del pla previst, però a dia d'avui Madrid no ha volgut, o potser no ha pogut, informar sobre la probabilitat de risc que va córrer la població més immediatament afectada, la mallorquina, ni ha permès que el Govern de les Illes Balears conegui els plans de protecció i emergència que suposadament existeixen per fer front a accidents com el del *Tireless* o els que hem recordat que passaren a Palma fa uns anys.

La política oficial de les flotes nuclears continua essent la de ni confirmar ni desmentir que porten armes atòmiques a bord, i aquest secretisme deixa a mercè de la sort la seguretat de la població local davant els riscos d'accident de naturalesa nuclear. Cap governant orientat a garantir l'interès general, ni cap societat gelosa de la seva sobirania i seguretat, no pot consentir la perpetuació d'aquest trànsit sinistre sense que se'n ressenti la qualitat de la seva democràcia. Per això Els Verds sol·licitam que el màxim òrgan representatiu de la ciutadania de les Illes, el Parlament, reclami la fi del secretisme,

reclami la total transparència pel que fa a la desnuclearització de la nostra mar i dels nostres ports. Això passa inexcusablement per lamentar l'actitud de submissió del Govern espanyol davant el govern britànic en el cas de l'avaria del submarí nuclear *Tireless* i per exigir la participació d'experts nuclears espanyols en la inspecció de l'estat real del submarí fins que aquest pugui acabar el procés de reparació o, millor, fins que quedi fora de servei definitivament.

Al costat d'una necessària afirmació de respecte per la democràcia i el dret a la informació sobre els riscos ambientals que comporta aquest turisme nuclear per a la ciutadania de les Illes Balears, visites tan poc apreciades i reprovables com la del portaavions George Washington, obliguen a impulsar la redefinició del concepte de seguretat col·lectiva a les Illes, en el marc d'un món molt més complex del que sovint reconeixem. Vora els riscos clàssics i directes que ha de encarar qualsevol administració competent, com ara la seguretat vial, els incendis o l'emmagatzematge de productes químics dins instal·lacions locals, ja és ben hora que els polítics ens posem d'acord a reconèixer riscos d'una altra naturalesa més global i difosa, on els marges de seguretat tendeixen a ser encara menys absoluts i impliquen la necessitat de cooperació i transparència radicals entre administracions d'àmbit molt divers.

El canvi climàtic, la seguretat alimentària, el risc nuclear en són exemples paradigmàtics. Encara que no podem oblidar l'existència de més de 90 centrals nuclears i reactors d'investigació només a la Mediterrània Occidental, avui pertoca parlar només dels enginys atòmics que transiten per la mar. Un petit accident a un reactor nuclear naval, en la pèrdua o dissipació de material atòmic d'alguna arma estratègica, al sòl, aire o mar a les Illes Balears, constitueix un risc poc probable, però no inexistent. En cas que passi i avisos n'hi ha hagut abastament, l'impacte per a la salut de la població, tan en risc de mort immediata, com a mig termini per radiació, seria molt rellevant i irreparable.

Com a ecologistes, aquest és el punt clau per demanar avui la fi del trànsit nuclear naval als nostres ports i arreu del món. Ara bé, a ningú no li escapa el col·lapse turístic que provocaria un accident relacionat amb el trànsit nuclear naval a unes terres que vivim d'un sector molt pendent de la seguretat i de la pau.

Les Illes Balears, a través del nostre Govern tenim dret a saber si els vaixells de guerra que passen per aquí porten armes nuclears i si en porten han de fugir per respecte a la legalitat. Les Illes Balears tenim dret a conèixer i participar a través del nostre Govern en els plans de protecció civil i emergències sobre riscos nuclears, producte de l'existència de trànsit atòmic naval a la Mediterrània.

Els Verds, i sabem que una ample majoria de les Illes ens acompanya, volem saber que passa a casa nostra, sentir-nos-hi realment segurs i apostar per una desnuclearització real de la Mediterrània. Hem de passar de l'absurd turisme nuclear que visita discretament la Mediterrània, a promoure un vertader discurs de la seguretat de la regió, basat en el desarmament, la cooperació econòmica i ecològica entre el Nord i el Sud de la nostra mar. Hem de substituir una política de seguretat, entre

cometes militar, per una política de seguretat global de caràcter no militar.

Aquí rau la clau de la nostra seguretat real, si no hi ha cooperació econòmica i ecològica amb aquest Sud de la Mediterrània, que avui ja constitueix la majoria demogràfica de la conca, si no hi ha un desenvolupament sostingut i humà a dues hores de vol de Palma, Maó, o Eivissa, des del Sàhara fins a Turquia, el conflicte social, humà i ecològic s'ensenyorirà de la Mediterrània rica com la nostra.

Per assolir aquesta nova seguretat, de què ens serveixen, si és que ens han servit mai, els vaixells propulsats amb energia nuclear o dotats d'armes nuclears? Per fer les paus amb el Sud empobrit de la Mediterrània, no caldran unes institucions illenques actives en la defensa de la transparència, la sobirania democràtica i la desnuclearització davant els poderosos d'aquest planeta. En aquest sentit, el pronunciament afirmatiu, esperam que unànime del Parlament de les Illes Balears, per exigir la protecció ciutadana davant els riscos nuclears, sigui a Andalusia, o les Illes Balears constituïria un fita política d'ample ressonància dins i fora de les Illes. Demostraria fermesa i coratge en l'exercici de la democràcia i l'autonomia.

Finalment faria evident la capacitat d'intervenció política d'aquest Parlament per fer front a uns dels grans reptes del nou mil·lenni, fer compatibles una extensió dels drets democràtics, de les persones i dels pobles, amb una més gran capacitat de gestió institucional de problemes globals i complexes, que no havien estat prevists, fa només 60 anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Buades en nom del Grup Mixt Els Verds d'Eivissa i Formentera. Grups que volen intervenir en fixació de posicions?

Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Per anunciar el nostre vot favorable a aquesta proposició no de llei, que de totes maneres voldria dir que la consideram un mica modesta i un mica extemporània i m'explicaré.

Ho dic perquè degut a la mecànica parlamentària, aquesta proposició que es va presentar a principis de desembre la veim en aquest moment, allà on en el primer punt nosaltres pensàvem que tal vegada podria ser innecessària, perquè ja hauria acabat d'una vegada la reparació del submarí Tireless i que ja no hi hagués aquest perill prop de les costes del Sud de l'Estat espanyol. Per desgràcia, jo crec que això és una desgràcia, no ho és extemporània, encara és necessària perquè encara tenim aquesta presència allà i les qüestions que es demanen aquí són absolutament elementals, permetre la inspecció d'aquest

submarí. Al mateix temps es denuncia la passivitat del Govern espanyol sobre aquest tema.

I també és modesta perquè els dos punts de resolució, les dues propostes d'acord ho són. La primera fa referència al Tireless i l'altra en realitat és limitada a demanar plans de seguretat per als ports de les nostres Illes per la presència nuclear, sigui de propulsió dels vaixells, com armament nuclear. Això pensam que és correcte, però que és absolutament mínim. Realment i tal com ha dit a l'exposició que ha fet el portaveu dels Verds, nosaltres entenem que el simple fet de la presència de vaixells nuclears, ja contradiu una de les condicions de referèndum, en relació a OTAN i en qualsevol cas pensam que els nostres ports no haurien de rebre aquests tipus de visites i en realitat pensin que s'hauria d'anar més endavant i seria la desaparició de l'armament nuclear.

Però mentre això no és produït, serà necessari que no hi hagi aquesta presència de vaixells de propulsió o dotats d'armament nuclears als nostres ports. De fet pensam que no és convenient la presència d'aquests tipus de vaixells, ni d'altres tipus de vaixells de guerra de països estrangers que s'autoconcedeixen la condició de gendarmes mundials, armats en qualsevol cas. Ja dic dins la modèstia de les pretensions de les dues propostes d'acord que hi ha aquí, nosaltres consideram que és una passa endavant i li donarem suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Joan Bosco i Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Per manifestar també el suport del PSM en aquesta proposició no de llei del Grup Mixt.

Els arxius del nostre despatx del Grup Parlamentari vessin les propostes en aquest sentit i sobretot dels anys que varen envoltar el referèndum sobre el manteniment de l'Estat espanyol dins l'OTAN i també hem pogut comprovar els reiterats incompliments que s'han fet durant aquests darrers 15 anys, perquè el 12 de març no només és l'aniversari del primer aniversari amb majoria absoluta del Partit Popular en el Govern de l'Estat, sinó els 15 anys de referèndum per mantenir l'Estat espanyol dins l'OTAN, és a dir, allà on els ciutadans de tots l'Estat varen mantenir la prohibició d'instal·lar, emmagatzemar o introduir armes nuclears dins el territori espanyol.

Hem vist durant aquests 15 anys que els incompliments d'aquesta proposta han estat reiterats i no s'ha complert gairebé des de l'endemà del referèndum de l'OTAN el fet de prohibir emmagatzemar o introduir armes nuclears dins el territori de l'Estat espanyol. El debat ve molt abans d'aquell referèndum, allà on des del nostre grup ja demanàvem que a les Illes Balears hi hagués un pla d'emergència, sobretot per la gran

quantitat de vaixells que vénen a la Badia de Palma i hi hagués aquest pla d'emergència per accidents nuclears.

És evident que fa gairebé dos decennis que açò és demana i que no s'ha fet i és demana reiterades vegades des de les Illes Balears i podem dir allò de: des de les Illes es proposa, però Madrid en aquest cas no disposa ni ara, ni abans i, tot i que, és necessari aquest termini, és evident que nosaltres preferiríem més que no fos necessari tenir un pla d'emergència nuclear a les Illes Balears.

Però així i tot, donarem suport a la proposta que ha fet el diputat dels Verds en aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bosco i Gomila. El Sr. Salvador Cànoves, en nom del Grup Socialista té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. D'entrada vull comunicar al portaveu del Grup Mixt i diputat dels Verds d'Eivissa i Formentera el vot favorable del Grup Socialista a la seva proposició no de llei.

Un dels eixos introduïts pel nostre president en el darrer debat sobre l'orientació política general, per tal de seguir avançant a les Illes, va ser la garantia de la seguretat. Cada ciutadà s'ha sentir segur en cadascuna de les actuacions de la vida quotidiana. Han de sentir que hi ha un govern que vetlla per a la seva seguretat i la planifica. Els ciutadans s'han de sentir segurs en casos d'emergències.

Ens hem sentit segurs els ciutadans en el cas del Tireless? Entén el Govern de l'Estat que la seguretat s'obté mantenint a la ciutadania i el Govern de la comunitat autònoma directament afectada desinformats? O el que és més patètic, mantenint-se desinformats a ell mateix. Evidentment el cas del submarí britànic atracat a Gibraltar, és demostratiu de la manca d'informació i transparència que envolten aquests successos. I el primer que demana la ciutadania per sentir-se segura, és precisament informació i transparència.

En els anomenats principis del nou estil de comandament militar, coneguts també com a decàleg del Tinent General Faura, en el punt setè es parla precisament de la necessitat de mantenir una comunicació veraç i oportuna a tots els àmbits, compatible amb la seguretat. El que s'ha sabut en el cas de submarí és preocupant, l'avaria del reactor nuclear va provocar un vessant de 200 litres d'aigua radioactiva. La Universitat de Madrid i la consultora mediambiental independent Ainco Interocean, calculen en més de 300 les víctimes mortals potencials que es produirien a la zona de Gibraltar, La Línea, Algesires i San Roque, tot just les primeres quatre hores després d'un hipotètic incendi a un reactor nuclear.

És possible i probable un incendi d'un reactor nuclear? Òbviament sí, encara que apliquem el principis de conducta responsables, principi que normalment s'aplica a la indústria química i nuclear, que significa més o menys que s'han de fer les coses bé i amb ganes de fer-les bé i tractar de ser més responsables tots en el treball, és possible i probable un accident. Les casualitats d'aquests darrers anys, sense sortir del mateix Port de Gibraltar no és alleujadora. Els casos dels vaixells dels Estats Units, Birmingham a l'any 1981, el del submarí Atlanta l'any 1988. O els dos incendis, el de la nau auxiliar britànica preparada per transportar armes nuclears el Gebe l'any 1978 i el del submarí nuclear Conqueror l'any 1988 també sofriren com dic atracats, que per sort no afectà ni el reactor, ni altres components radioactius.

En definitiva, senyores i senyors diputats, la presència de vaixells nuclears a les nostres costes mai és segura. Hi ha tres ports autoritzats, la Base naval de Rota, prepara a l'efecte, l'única preparada a l'efecte, el Port de Cartagena i el Port de Palma de Mallorca, no sé si en aquests moments, durant aquests darrers dos anys, també s'hi ha incorporat el Port de Tarragona, precisament per l'entusiasme del seu batle Miquel Nadal i Maler. Dic per l'entusiasme perquè durant el darrer debat que es va produir en la comissió de defensa del Congrés dels Diputats l'any 1998, el batle i diputat Sr. Nadal, a propòsit de la possible incorporació de Tarragona en els ports inicialment autoritzats deia textualment: les defenses apassionades que es facin aquí del no, no siguin defenses que encobreixen els interessos d'altres ciutats, perquè em tem que el que s'està dient a Palma de Mallorca, deia el Sr. Nadal, per a tots els grups polítics mallorquins, menys el nostre perquè no hi som, és que Tarragona se'n porta 10 o 15 mil milions de negoci.

Idò bé tres o quatre, inclòs el Port de Tarragona, són els ports autoritzats, entre ells Palma. Per cert, el Ministre de Defensa, en la mateixa compareixença tampoc anava del tot fi, deia el Sr. Eduard Serra: tal vegada seria bo recordar que el primer cop que s'autoritza això fou perquè els atracaments a la costa de la Península Ibèrica d'aquests tipus de naus de propulsió nuclear és realitzaven a Gibraltar. Això ho deia a l'any 1998 i aquesta preocupació que tots tenim era que la ciutadania espanyola rebia tots els possibles inconvenients i cap de les possibles avantatges i no pareix bo que en política digui adoptar una posició com a conseqüència de la qual els destinataris de l'acció del Govern no rebin més que inconvenients. Per aquest motiu, va afirmar, s'obren una sèrie de ports espanyols al trànsit d'aquests vaixells. Estam dient si una ciutat s'incorpora o no, referint-se a Tarragona, deia el ministre, no si es canvia una política dels vaixells de propulsió nuclear, política que dur anys vigent i que no s'està replantejant.

Idò bé senyores i senyors diputats, jo crec fermament que ha arribat l'hora de començar a replantejar-ho, per què? Al marge de l'evidència que una alarma nuclear a milers de quilòmetres de distància ens afecta i per tant, les accions polítiques adients han de ser globals, també les actuacions locals també són convenients. S'han pensat en els efectes negatius pel turisme, en el cas que succeís alguna cosa

semblant al cas Tireless, dins la nostra Badia de Palma? Una fuga de 200 litres d'aigua radioactiva, s'ha meditat seriosament sobre la possibilitat d'una ràpida evacuació de la població, en cas d'emergència i les disponibilitats de transport, sent com som illes?

És cert que existeixen controls actualment exhaustius a càrrec del denominat grup operatiu de vigilància radiològica ambiental, anomenat Govra. El Port de Palma, concretament té quatre suboficials operadors d'instal·lacions i equips radioactius titulats tots ells pel Consell de Seguretat Nuclear, rebent suport humà i material de l'estació naval. Aquest grup d'acord amb el pla de vigilància radiològica ambiental de l'armada remet les mostres recollides al laboratori ambiental Lara, del Ministeri de Defensa, situat a Marañosa (Madrid), que a la vegada es comunica amb el Consell de Seguretat Nuclear, en cas de detectar-se anormalitats a l'anàlisi de les mostres.

És també cert, que aquest pla s'activa 48 hores abans de la visita dels vaixells de propulsió nuclear fins a les 48 hores després de la seva sortida de Palma, controlant les radiacions gamma, mitjançant un monitor en temps real, enregistrator gràfic i alarma, també hi ha instal·lacions de docímetres i es prenen mostres ambientals periòdiques abans, durant i després de la visita i durant l'estada del vaixell està activat el laboratori de radioactivitat ambiental, així com un remolcador civil contractat per la marina dels Estats Units per actuar en cas d'accident. Aquest pla concretament data de 12 de setembre de 1986. Ara bé, s'ha de tenir en compte que totes aquestes mesures de seguretat hi són perquè hi ha un risc evident i seriós, volem córrer aquest risc a les nostres Illes? Ens compensa aquest risc? Compensa posar en perill les principals fons de riquesa, el nostre medi ambient, l'activitat turística? Compensar posar en risc la nostra salut? S'ha de tenir en compte que els oficials i suboficials dels grups Govra comparteixen aquesta activitat complementària amb les seves tasques principals, això segons una resposta escrita formulada en el Congrés del Diputats, una resposta del Govern de l'Estat.

Pertant, aquests grups especialitzats que hi ha a la Badia de Palma, tenen com a tasca la vigilància de forma complementària i no primordial. És a dir, les seves tasques primordials són unes altres. A més, el Govern de l'Estat afirma que existeix un pla d'emergència nuclear anomenat Penar, que se'n deriven els plans específics de cada port, que contemplen les actuacions de l'armada, en cas d'una emergència nuclear relacionada amb el vaixell fondejat, en aquest cas hipotèticament a la Badia de Palma no seria necessari, imprescindible diria jo, conèixer aquest pla? Aquest Parlament i el Govern tenen tot el dret de conèixer el contingut d'aquest pla, és més, com pot ser operatiu un pla d'emergència sense concurs del nostre Govern a les Illes Balears? Com diu el manual militar, el decàleg Faura, és necessari mantenir una comunicació veraç i oportuna a tots els àmbits compatibles amb la seguretat. No és compatible amb la seguretat conèixer aquest pla d'emergència per al Port de Palma? Si és així convendria que ens comencem a preocupar.

I un detall més, no oblidem que no estar permès fondejar durant el mes d'agost, a cap dels ports esmentats, per què? Perquè és clar que és el cim de l'estació turística a tots aquests indrets. Aquesta limitació de fer escales durant el mes d'agost demostra que té una certa rellevància el fet de posar junts vaixells de propulsió nuclear i èpoques de màxima acumulació turística.

Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari Socialista creu, com també creu el seu president, el President del Govern de les Illes Balears, que els ciutadans han de tenir, han de sentir que hi ha un Govern i jo afegiria que hi ha un Parlament que vetlla per a la seva seguretat, que garanteix la seva seguretat. Per això donam suport a la proposició no de llei presentada i defensada pel Grup Mixt i en concret pel diputat dels Verds d'Eivissa i Formentera, encara que ens hauria agradat que hagués anat un pèl més lluny, és a dir, que hagués replantejat el conveni de cooperació vigent, que el seu punt 1 de l'annex 3 i el memoràndum número 3867 de dia 16 de febrer del 96, estableix que el Port de Palma, és autoritzat per fer-hi escales vaixells de propulsió nuclear.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves en nom del Grup Socialista. Sr. Huguet i Sintès té la paraula, en nom del Grup Popular.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Buades, hi ha per part nostre dues a la seva proposició. Una que pot ser tenir oportunitat en el moment més àlgid de la presència del George Washington aquí, com també la manifestació de Greenpeace, etcètera. L'altra també d'oportunitat, a principis de desembre, finals de novembre, surt als mitjans de comunicació l'afer del Tireless i després la preocupació lògica i que compartim totalment respecte la seguretat i la informació de la població civil i no civil, en relació a les energies nuclears o radiològiques.

Bé respecte la primera no hi entraré, crec que nosaltres venir aquí a dir-li aquí la relació del Govern central i els americans, bé ens podem no sé retirar del tractat que vostè vulgui i discutir sobre Gibraltar, etcètera. Per tant, no hi entraré, tots sabem aquí que aquest Parlament per molt que empenyi no aclarirem la situació de Gibraltar, perquè el problema no és res més que la relació que hi ha de sobirania del Regne Unit sobre Gibraltar. Per tant, la resta em sembla un poc infantil que nosaltres poguéssim donar suport en aquesta iniciativa en aquest aspecte.

Respecte la segona part, sí que la trobam seriosa, tot i que vostè no hi fa referència a la seva proposta, jo vull recordar que a més dels plans espacials que ha fet referència, dins d'allò que és el pla d'emergència nuclear, pla bàsic que es diu d'emergència nuclear, que està publicat i aprovat, 29 de març de l'any 89 i publicat dia 14 d'abril al BOE. Però a més l'any 1998, és a dir, no fa molt de temps, en concret el mes de maig del 98,

un any abans de vostès arribar al poder, es va aprovar el pla de protecció civil de les Illes Balears i en aquest pla de protecció civil de les Illes Balears, no sé qui ha estat que ha fet esment a quants de morts i accidents hi ha hagut. Miri hi ha tres pàgines de riscos d'accidents i de morts i ferits i de malalts i no sé que, tres pàgines, tan si vénen vaixells com si no en vénen.

Què hem d'aturar tot açò a fi de no tenir riscos? El que s'ha de tenir és una ciutadania ben informada, uns Governos ben compenetrats per a la transmissió de la informació i la capacitat de reaccionar davant aquests riscos, de tots tipus, geològics, inundacions, climàtics, origen antròpic, incendis o enfonsaments, industrials, transport de matèries perilloses, aeroports, marítims, ferrocarrils i dins els riscos d'enfonsament i incendis hi ha el risc d'accidents radioactius en vaixells, aprovat per decret l'any 1998 i com s'han de coordinar les administracions, els ciutadans, qui ha de tenir el comandament, que han de fer, hi ha més de 50 pàgines que es poden llegir, jo ho he tret avui matí de l'Aranzadi, vull dir, no és difícil, per no anar a cercar el butlletí i també llegeixin l'ordre de l'any 89, que aprova el pla bàsic d'emergència nuclear.

Crec que aquestes..., govern socialista com diu el Sr. Huguet. També va ser un govern socialista el que va firmar el tractat de defensa, independentment del tractat que tenim per ingressar a la NATO el març del 86, l'any 89 es va firmar un tractat de defensa conjunta entre Espanya i Estats Units, açò és un poc com Gibraltar i els anglesos. Escolti podem empènyer tot el que vulguin però és que farem ganes de riure.

Nosaltres crec que hem de donar suport decididament, encara que textualment li demanàrem correccions, però no ho farem, perquè el segon punt hi veim un interès que hi hagi una població civil informada i una administració engrassada respecte les seves responsabilitats en allò que té a veure amb els riscos de tot tipus, no només els nuclears. Pensar que a la societat que vivim, al segle XXI, podem viure sense risc nuclear, jo crec que és impensable. És a dir segurament vostè va al dentista o va a segons quins metges o a segons quines clíniques i té el risc nuclear.

Jo he estat responsable d'aquesta matèria i quan hi ha hagut algun incident automàticament un membre d'aquest Govern té comunicació del Consell Superior de Seguretat Nuclear, el qual adverteix de les circumstàncies que facin referència encara que estiguin enfora. L'únic que segurament no tenim és la percepció i la informació necessàries per tenir la tranquil·litat i transmetre als ciutadans la tranquil·litat que som una societat adulta, organitzada i capaç de fer front als inconvenients que aquesta civilització moderna que ens trobam representa.

Per tant, òbviament votarem en contra del punt primer, com ja he dit, ens sembla infantil i a part, no ens sembla correcte que el Parlament de les Illes Balears hagi de manar l'actitud de submissió, per favor. És a dir, és una redacció que no pot tenir de cap manera el suport i vostè sap que si presenta coses serioses nosaltres, el Grup Popular no tenim cap inconvenient en donar-li suport ni a vostè ni a cap altre grup. I en canvi donarem suport, encara que a redacció insisteix podria ser molt

millor, sempre i quan vostè ens reafirmi que el segon punt està pensat perquè hi hagi insisteix, el treball seriós i de coordinació entre les administracions públiques responsables i hi hagi la realització d'exercicis, simulacres, comprovacions públiques, etcètera entre la població a fi que aquesta tingui assegurada la seva seguretat i estigui ben informada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet i Sintès en nom del Grup Popular. Sr. Buades.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Primer de tot agrair la intervenció de tots els grups per motius diferents, ara ho explicarem. M'alegra molt que tothom s'hagi pres la molèstia de parlar d'aquest tema, perquè crec que és un tema que cada vegada arriba més als ciutadans i com s'ha dit des del Partit Popular en aquests moments és impensable viure en aquest segle XXI, sense tenir la sensació totalment certa que hi haurà risc nuclear que ens sobreviurà a tots nosaltres.

Dit això, aniré portaveu per portaveu. Agrair als tres portaveus progressistes el seu suport inicial a la proposició no de llei. A Esquerra Unida no li estranyi tant que sigui modesta, perquè vostè sap perfectament quina era la intenció inicial dels Verds a l'hora de promoure això i, anava molt més enllà dels termes exactes que presentàrem, però la lògica política a vegades fa que els ideals que un vol demanar quedin rebaixats a allò que és possible.

Aleshores si parlem de pragmatisme i de possibilisme en matèria nuclear, n'hem après una mica, no tots els grups progressistes volien anar a segons quins llocs i nosaltres no serem els que forçarem això. Evidentment Els Verds i crec que altres partits que varen estar contra la permanència a l'OTAN, com el PSM o Esquerra Unida o Els Verds, al menys els ecologistes, perquè Els Verds no existien en aquell moment, són clarament partidaris de la desnuclearització total d'aquestes Illes, i ho posàrem si fos possible. Però no ha estat possible fins ara, ja ens va bé com a mínim avançar en aquest punt.

No és extemporani, vostè es lamentava, nosaltres també, en el sentit que això pareixia que no era res, la reparació d'un submarí, però quan de temps hi duim? Un any? I quin temps tardarà a sortir? I fins i tot el reparen i llavors no el deixen sortir, tal vegada el transporten a bocins o complet i l'amollen ves a saber en mig de l'Oceà Atlàntic o Índic, no ho sabem. Però la qüestió és que desgraciadament aquesta moció es podria presentar, fins i tot, d'aquí a mig any i tal vegada encara el submarí encara seria a Gibraltar.

En tot cas podríem dir també en referència al portaveu d'Esquerra Unida, el Sr. Ramon que si no inclou la desnuclearització total als nostres ports i la nostra millor seguretat seria que no hi hagués armes nuclears, jo li contestaria el mateix que ha dit el portaveu del PP. Risc nuclear

ni haurà, perquè els vaixells nuclears segueixen passant entorn de les Illes Balears, hi haurà d'haver plans d'emergència i plans de protecció, passi el que passi, perquè el mateix Tireless anava de Sicília cap a la Mediterrània més occidental i s'ha aturat a Gibraltar, és a dir, passen molt a prop. En aquest sentit ja ens agradaria millorar-ho, ampliar-ho, però no és possible i el risc nuclear romandrà. El que és més interessant és plantejar la discussió en termes de secretisme i seguretat col·lectiva.

Al portaveu del PSM, agrair-li el seu suport, ha recordat molt bé el fet d'aquesta clàusula segona del referèndum d'introduir o emmagatzemar armes nuclears. Ell ho dona per fet, encara que molt gent no ho reconeixi, que s'emmagatzemen i s'introdueixen armes nuclears. Nosaltres compartim la seva preocupació. I el portaveu del PSOE, el Sr. Cànoves m'ha agradat molt la seva exposició i la documentació que ha aportat i especialment la frase que la seguretat no és compatible amb la desinformació d'un mateix, referint-se al Govern de Madrid, és a dir no voler saber el que et passa no t'elimina el problema. Efectivament això és un punt de partida important, i crec que ha fet una aportació molt interessant, això que hi ha un annex tercer en una normativa que fa del port de Palma de Mallorca un port de preferent escala de vaixells, una part dels quals són propulsats nuclearment o armats atòmicament, jo crec que seria el moment d'incorporar un tercer punt a aquesta proposició no de llei, si així ho troba convenient, nosaltres ho acceptaríem, per ampliar això, i quedàs redactat en els justos termes que vostè ha proposat, i agraiem aquest avanç del Partit Socialista en matèria de desnuclearització.

Al portaveu del Partit Popular, bé, acab de descobrir que el Partit Popular reparteix patents de ser persones adultes i tenir plantejaments adults o plantejaments infantils. Jo el redireccionaria cap a la pedagogia, cap al món educatiu, jo crec que hi ha tot el problema de la diversificació, que és més propi d'allà tractar aquests temes, però crec que els Verds som prou madurs aquí, a Alemanya o als Estats Units per proposar el que creguin convenient, es pot compartir o no, però no és contraargumentable les coses en termes de "mirau aquests boixos, són infantils, ens demanen això", no, no, miri, que un parlament autonòmic de la Unió Europea digui que lamenta l'actitud del seu govern estatal perquè davant un govern estranger no ha tengut cap mena d'informació sobre un risc de perill nuclear a la regió d'Andalusia, per exemple, això no és infantil, això és propi de gent que vol saber què passa a ca seva i a prop de ca seva, i que corre un risc. Si vostè reconeix el risc i el reconeix, perquè és intel·ligent-, ja em dirà, no em pot dir "és que és infantil això", no, no, és molt adult dir "escolti, això no és de rebut", sigui quin sigui el partit que governi a Madrid, no és de rebut que, havent-hi aquest accident, Madrid s'hagi inhibit de demanar això i de poder exposar a l'opinió pública que vertaderament no hi ha risc, perquè efectivament n'hi ha, i no coneix el detall d'aquest risc, i això té un valor polític importantíssim. No ho ha fet cap parlament de l'Estat espanyol a aquest nivell fins ara.

En segon lloc, en aquest mateix punt demanam que reclamem al Govern de Madrid com a Parlament de les Illes Balears, si això s'aprova, que el Govern britànic accedeixi que experts nuclears espanyols entrin al cor del reactor i vigilin el procés, bé de desmuntatge, d'inutilització, o bé de reparació, perquè si els tècnics de l'Estat espanyol públics no comproven això, no ens basta que el Sr. Tony Blair, que és amic de tots els grans partits, ens digui que no passa res, perquè ja veim, si amb les vaques els passa això, què no els ha de passar amb els submarins? Això té un valor polític bastant clar.

I en segon lloc, l'altre aspecte que seria més adult, que nosaltres creim que continua tenint la mateixa edat que el primer punt, vostè diu que ja hi ha uns plans publicats. Efectivament, hi ha a tots els plans aquests de Madrid, i els de protecció civil de la comunitat autònoma són molt "guapos", fins i tot tenim, com ens ha explicat el portaveu socialista, una gent que s'ocupa d'una certa anàlisi periòdica al port de Palma, no al de Maó o al d'Eivissa, per veure si hi ha algun tipus de fuga radioactiva. Tenim això, però això no és res. No tenim, per exemple, què passaria, el dia del George Washington quan era aquí, els cinc dies que va ser aquí, què hagués passat si hi hagués un risc nuclear en matèria sanitària? Algú sap què hagués passat? El president del Govern de les Illes Balears no ho sabia. Els professionals de la sanitat, sabien res d'això? Què passaria en matèria d'infraestructures? Els aeroports, ports i principals carreteres, què passaria amb això? No, això no hi consta allà, hi consta la publicació de l'ordre, que s'ha aprovat això en el cas de Madrid, i aquí consta un catàleg, una tipologia de riscos.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buades, vagi acabant.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí, vaig acabant. Què passaria en temes alimentaris, com afectaria tot això?

Llavors tot aquest tipus de coses fan pensar que, com ens passa amb el risc alimentari, per exemple, hi ha un principi de precaució i un principi de vigilància, de protecció, que és insuficient. Hi ha molt de paper, hi ha molts de plans, però plans realment atents a la globalitat del problema, i que permetin que si realment passàs un accident es pogués minimitzar -perquè evidentment no es podria eliminar- no hi són. I si hi fossin, el propi president de les Illes Balears ha dit reiteradament en el moment de la visita, i avui el portaveu parlamentari socialista ho ha reiterat, que no en té ni idea oficialment d'això, i això és greu per una comunitat autònoma que forma d'un règim, d'un estat democràtic a dins la Unió Europea.

Acab dient, agraint al Grup Popular el suport al punt dos, si el manté, en el sentit que han dit que els pareix bé que el Govern de les Illes Balears participi de la cogestió d'aquests plans que existeixen o puguin existir, i em qued amb la frase que deia el Sr. Huguet, que al segle XXI serà impossible viure sense risc nuclear. Aleshores, comencem a pensar que fa falta acaba

la feina, i dotar-nos d'un sistema de prevenció o de minimització de riscos, on les principals autoritats d'aquí puguin conèixer-ho, i per tant la població i els professionals implicats en puguin estar informats, i el dia que passi res, que Déu no ho vulgui, minimitzem els riscos realment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buades, en nom del Grup Mixt-Verds d'Eivissa.

Substanciat el debat, procediríem a la votació. Pel que he entès, convendria votar els punts per separat. Per tant, passam a votació el punt primer de la proposició no de llei que s'ha debatut.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Perdoni, Sr. President, hi havia una proposta del Grup Socialista, que nosaltres li donàvem suport, d'afegir un punt molt concret, que m'agradaria que el Sr. Cànoves repetís, per incorporar com a punt 3 per votar separatament.

EL SR. PRESIDENT:

Jo, si vostè m'ho demana, Sr. Buades, puc suspendre la sessió durant cinc minuts, i després incorporar un text, però si m'ho demana el ponent.

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Sí, gràcies, li deman.

EL SR. PRESIDENT:

Se suspèn la sessió durant cinc minuts.

(...) la inquietud del Sr. Pastor, que copeja profundament els bancs del Parlament per indicar-nos que és l'hora de continuar. El president té rellotge, no necessita cops al banc, sap que cinc minuts són cinc minuts. Li agraeisc de totes maneres, Sr. Pastor, la seva indicació.

Sr. Buades, han incorporat algun punt?

EL SR. BUADES I BELTRAN:

Bé, al final, hem decidit, en benefici de no complicar més les coses i reservar-ho per una futura proposició no de llei, mantenir els dos punts talment com estaven a la proposició nostra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, idò substanciat el debat procedirem a la votació per separat del punt primer.

Per tant, passam a votació el punt primer de la proposició no de llei plantejada pel Grup Mixt.

Senyores i senyors diputats que votin a favor...

(aldarull a la sala)

Cert és també, senyors diputats, -els agrairia un poc de paciència. Són les 14.35, si no fallen els rellotges- que no s'ha cridat a votar. Per tant, ara procedirem a cridar a la votació.

Sr. Font, li agrairia que els comentaris que hagi de fer els faci per escrit, de paraula, però no sense demanar la paraula.

Procedim a la votació del punt primer de la proposició no de llei.

Senyores i senyors diputats que votin a favor del punt primer de la proposició no de llei, posin-se drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Gràcies.

Resultat de la votació del punt primer: vots a favor, 30; vots en contra, 25. En conseqüència, queda aprovat el punt primer de la proposició.

Podem entendre el punt segon aprovat per unanimitat?

Queda aprovat el punt segon per unanimitat, i en conseqüència queda aprovada la proposició no de llei 5575, presentada pel Grup Parlamentari Mixt, relativa a protecció ciutadana davant el trànsit de vaixells amb propulsió i dotats d'armes nuclears.

S'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA